

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีบริการทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในกรุงเทพมหานคร นี้ได้นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ โดยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละครอบครัวมาแจกแจงความถี่และคำร้อยละในประเด็นต่าง ๆ ที่ค้นพบ แล้วสรุปผลการค้นพบเป็นเชิงบรรยาย ผู้วิจัยจึงแบ่งการนำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยแต่ละด้าน แบ่งเป็น 3 ตอนย่อยได้แก่

1. ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์
2. ผลการวิจัยจากการสังเกต
3. สรุปผลการวิจัยเชิงบรรยาย

ตอนที่ 2 สรุปภาพรวมของผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยแต่ละด้าน

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้ในรูปของตารางแสดงความถี่และอัตราร้อยละ โดยแบ่งได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 ความรู้ของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ส่วนที่ 4 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง

ข้อมูลแต่ละส่วนในด้านที่เสนอ ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ปกครอง

1.1 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

สถานภาพของผู้ปกครองนี้มีข้อมูลรวมทั้งสิ้น 4 ตาราง คือ ตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 4 ดังแสดงโดยลำดับที่ดังนี้

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง

สถานภาพของผู้ปกครอง		จำนวน	ร้อยละ
		N=50	
เพศ			
ชาย		16	32.00
หญิง		34	68.00
อายุ			
21 - 30 ปี		6	12.00
31 - 40 ปี		27	54.00
41 - 50 ปี		10	20.00
50 ปี ขึ้นไป		7	14.00
สถานภาพสมรส			
อยู่ด้วยกัน		47	94.00
แยกกันอยู่		2	4.00
หย่า		1	2.00

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง (ต่อ)

สถานภาพของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
อาชีพ		
แม่บ้าน	25	50.00
รับราชการ	7	14.00
รัฐวิสาหกิจ	2	4.00
รับจ้าง	5	10.00
ค้าขาย	11	22.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา	10	20.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	12.00
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ บวช.	15	30.00
บวส.	1	2.00
ปริญญาตรี	14	28.00
สูงกว่าปริญญาตรี	4	8.00
รายได้ต่อเดือนของครอบครัว		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	10	20.00
15,001 - 30,000 บาท	22	44.00
30,001 - 45,000 บาท	7	14.00
45,001 - 60,000 บาท	5	10.00
มากกว่า 60,000 บาท	6	12.00

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง (ต่อ)

สถานภาพของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
ความสัมพันธ์กับเด็ก		
บิดา	14	28.00
มารดา	30	60.00
ญาติ	6	12.00
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
3 คน	3	6.00
4 คน	12	24.00
5 คน	11	22.00
6 คน	8	16.00
7 คน	6	12.00
มากกว่า 7 คน	10	20.00
จำนวนบุตร		
1 คน	13	26.00
2 คน	24	48.00
3 คน	11	22.00
4 คน	2	4.00
ลำดับการเกิดและเพศของเด็ก		
1. ลำดับการเกิด		
คนที่ 1	26	52.00
คนที่ 2	19	38.00
คนที่ 3	3	6.00
คนที่ 4	2	4.00

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง (ต่อ)

สถานภาพของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
2. เพศ		
ชาย	25	50.00
หญิง	25	50.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 68.00 เป็นเพศหญิง และ ร้อยละ 32.00 เป็นเพศชาย

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 54.00 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี รองลงมา ร้อยละ 20.00 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี และน้อยที่สุด ร้อยละ 12.00 มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 94.00 อยู่ด้วยกัน รองลงมา ร้อยละ 4.00 แยกกันอยู่ และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.00 หย่าและโสด

ผู้ปกครองจำนวนมาก ร้อยละ 50.00 เป็นแม่บ้าน รองลงมา ร้อยละ 22.00 มีอาชีพค้าขาย และน้อยที่สุด ร้อยละ 4.00 มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ผู้ปกครองจำนวนมาก ร้อยละ 30.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น รองลงมา ร้อยละ 28.00 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.00 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

รายได้ของครอบครัวของผู้ปกครองจำนวนมาก ร้อยละ 44.00 มีรายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 15,000 - 30,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 20.00 มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 15,000 บาท ส่วนผู้ปกครองที่มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 10.00 มีรายได้ของครอบครัวระหว่าง 45,000 - 60,000 บาท

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 60.00 เป็นมารดา รองลงมา ร้อยละ 28.00 เป็นบิดา และน้อยที่สุด ร้อยละ 12.00 เป็นญาติ

สมาชิกในครอบครัวของผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 24.00 มีจำนวน 4 คน
 รองลงมาร้อยละ 22.00 มีจำนวน 5 คน และน้อยที่สุดร้อยละ 6.00 มีจำนวน 3 คน

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 48.00 มีบุตร 2 คน รองลงมาร้อยละ 26.00 มีบุตร
 1 คน และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 มีบุตร 4 คน

ลำดับการเกิดของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 เป็นคนที่ 1
 รองลงมาร้อยละ 38.00 เป็นคนที่ 2 และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 เป็นคนที่ 4

เพศของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นชายและหญิงมีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ
 50.00

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองจำนวนกตามการเข้ารับการอบรม

การเข้ารับการอบรม	จำนวน N=50	ร้อยละ
ไม่เคย	33	66.00
เคย	17	34.00
หน่วยงานที่เคยเข้ารับการอบรม	จำนวน N=17	
โรงพยาบาลราชานุกูล	9	52.94
โรงพยาบาลศิริราช	1	5.88
ศูนย์สุขภาพจิต	3	17.64
มูลนิธิสถาบันแสงสว่าง	2	11.77
มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (เด็กพิการทางสมอง)	2	11.77

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 66.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และเคยเข้ารับการอบรมมีเพียงร้อยละ 34.00 เท่านั้น

ผู้ปกครองที่เคยเข้ารับการอบรมส่วนใหญ่ร้อยละ 52.94 เข้ารับการอบรมที่โรงพยาบาลราชานุกูล รองลงมาร้อยละ 17.64 เข้ารับการอบรมที่ศูนย์สุขภาพจิต และเข้ารับการอบรมที่โรงพยาบาลศิริราชน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 5.88 เท่านั้น

ตารางที่ 3 การปฏิบัติของผู้ปกครอง เมื่อทราบว่าลูกผิดปกติ

การปฏิบัติของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>ระยะเวลาที่ทราบว่าผิดปกติ</u>		
1. ทราบเมื่อแรกเกิด	25	50.00
2. ทราบเมื่ออายุ 1 - 6 เดือน	3	6.00
3. ทราบเมื่ออายุ 7 - 12 เดือน	4	8.00
4. ทราบเมื่ออายุ 11 - 18 เดือน	7	14.00
5. ทราบเมื่ออายุ 19 - 24 เดือน	9	18.00
6. ทราบเมื่ออายุ 25 เดือนขึ้นไป	2	4.00
<u>ประเภทของความบกพร่องทางสติปัญญา</u>		
1. ความจำเสื่อม	25	50.00
2. สมองบางส่วนได้รับความกระทบกระเทือน	13	26.00
3. พัฒนาการล่าช้า	9	18.00
4. สมองเป็นอัมพาต (Cerebral Palsy)	3	6.00
<u>สาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญา</u>		
1. โรครังโรคมผิดปกติ ประเภท ความจำเสื่อม	25	50.00
2. ไม่ทราบสาเหตุ	21	42.00
3. เป็นไข้ ชัก	3	6.00
4. ตัวเหลืองแรกเกิด	1	2.00
<u>การปฏิบัติเมื่อทราบว่าลูกผิดปกติ</u>		
1. หมั่นแพทย์เพื่อหาสาเหตุ, รักษา	25	50.00
2. ปล่อยให้เด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการ	25	50.00

ตารางที่ 3 การปฏิบัติของผู้ปกครอง เมื่อทราบว่าลูกผิดปกติ (ต่อ)

การปฏิบัติของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>บุคคลที่แนะนำ</u>		
1. แพทย์	35	70.00
2. เพื่อน	8	16.00
3.ญาติที่เฝ้า	4	8.00
4.ตัวเอง	3	6.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่าระยะเวลาที่ทราบว่าเป็นเด็กผิดปกติ ผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 50.00 ทราบเมื่อแรกเกิด รองลงมาร้อยละ 18.00 ทราบเมื่อเด็กอายุ 19 - 24 เดือน และร้อยละ 16.00 ทราบเมื่อเด็กอายุ 11 - 18 เดือน

ประเภทของความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 50.00 ทราบว่าเด็กเป็นดาวนซินโดรม รองลงมาร้อยละ 26.00 สมองบางส่วนได้รับความกระทบกระเทือน และน้อยที่สุดคือสมองเป็นอัมพาต

สาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 50.00 ระบุว่าเกิดจากโรครวมใจผิดปกติ ประเภทดาวนซินโดรม รองลงมาร้อยละ 42.00 ไม่ทราบสาเหตุ และน้อยที่สุดร้อยละ 2.00 คือตัวเหลืองแรกเกิด

การปฏิบัติเมื่อทราบว่าลูกผิดปกติ ผู้ปกครองนำไปพบแพทย์เพื่อหาสาเหตุและรักษา และนำเด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการ มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 50.00

บุคคลที่แนะนำผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 เป็นแพทย์ รองลงมาร้อยละ 16.00 เป็นเพื่อน มีเพียงร้อยละ 6.00 เท่านั้นที่ทราบด้วยตนเอง

1.2 ผลจากการสังเกต

ผู้วิจัยมีข้อค้นพบจากการสังเกตแต่ละประเด็นดังนี้

ตารางที่ 4 สภาพแวดล้อมและสภาพบ้าน

สภาพแวดล้อมและสภาพบ้าน	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
	N=50		
1. สภาพบ้าน			
1.1 บ้านของตนเอง	46	92.00	
1.2 บ้านเช่า	1	2.00	
1.3 อื่นๆ ได้แก่ บ้านพักของ ข้าราชการ และบ้านญาติ	3	6.00	
2. ลักษณะบ้าน			
2.1 บ้านเดี่ยว	28	56.00	
2.2 ทาวน์เฮาส์	10	20.00	
2.3 ตึกแถว	9	18.00	
2.4 อื่นๆ ได้แก่ แพลตและห้องเช่า	3	6.00	
3. ลักษณะภายในบ้าน			
3.1 ความแออัดภายในบ้าน			
3.1.1 ไม่แออัด	49	98.00	
3.1.2 แออัด	1	2.00	
3.2 ความขาดแคลนเครื่องใช้			
3.2.1 ไม่ขาดแคลน	49	98.00	
3.2.2 ขาดแคลน	1	2.00	

ตารางที่ 4 สภาพแวดล้อมและสภาพบ้าน (ต่อ)

สภาพแวดล้อมและสภาพบ้าน	จำนวน N=50	ร้อยละ	หมายเหตุ
3.3 ความเป็นระเบียบ			
3.3.1 เป็นระเบียบ	48	96.00	
3.3.2 สกปรก รกรุงรัง	2	4.00	
4. ความสะอาดของบ้าน			1. มีตู้หรือตะกร้า
4.1 บ้านสะอาดและมีของเล่น ของใช้วางไว้เป็นระเบียบ	43	86.00	ไว้สำหรับของเล่น และ เก็บไว้เป็นที่
4.2 บ้านไม่สะอาดและมีของเล่น ของใช้วางไว้ไม่เป็น ระเบียบ	7	14.00	2. ภาพที่ติดให้เด็ก ดู ได้แก่ ภาพสมาชิก ในครอบครัว ผลไม้ ตัวเลข พยัญชนะไทย
5. การติดภาพต่างๆ ไว้ให้เด็กดู			และการ์ตูน
5.1 ติด	30	60.00	
5.2 ไม่ติด	20	40.00	3. สภาพแวดล้อมทาง
6. การรับ/เปลี่ยนสภาพแวดล้อมให้ เหมาะสมกับสภาพของเด็ก			บ้านที่ไม่เหมาะสม คือ อยู่ในชุมชนแออัด
6.1 รับ/เปลี่ยน	0	0.00	แหล่งมลภาวะ และ
6.1 ไม่รับ/เปลี่ยน	50	100.00	ผลตการทะเลาะแห่ง
7. ระวังความปลอดภัย เช่น เก็บ สิ่งของที่อาจเป็นอันตรายให้พ้น จากเด็ก หรือเลือกของเล่นที่ไม่ ก่อให้เกิดอันตราย			ชาติ
7.1 ระวังความปลอดภัย	48	96.00	
7.2 ไม่ระวังความปลอดภัย	2	4.00	

จากตารางที่ 4 แสดงว่าสภาพของบ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 เป็นบ้านของตนเอง ลักษณะของบ้านส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 เป็นบ้านเดี่ยว รองลงมาร้อยละ 20.00 เป็นทาวน์เฮ้าส์

ลักษณะภายในบ้านส่วนใหญ่ร้อยละ 98.00 ไม้แออัด และไม้ขาดแคลนเครื่องใช้ และร้อยละ 96.00 ภายในบ้านมีความเป็นระเบียบ

บ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 86.00 สะอาดและมีของเล่น ของใช้วางไว้เป็นระเบียบ ผู้ปกครองร้อยละ 60.00 ตัดภาพต่างๆ ไว้ที่เด็กดู

ผู้ปกครองทั้งหมดร้อยละ 100.00 ไม่ปรับ/เปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพราะไม่จำเป็น ร้อยละ 96.00 ระวังความปลอดภัย เช่น เก็บสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายไว้พ้นจากเด็ก หรือเลือกของเล่นที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย

ข้อค้นพบอื่นๆ จากการสังเกตที่พบคือ

เด็กมีของเล่นและของใช้ เป็นของตนเองเช่นเดียวกับพี่น้อง มีที่วางของเล่นไว้เป็นที่ บางบ้านมีกล่องเก็บของเล่น มีโต๊ะ หรือชั้นวางของเล่นโดยเฉพาะ ของเล่นที่พบมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดีและมีคุณภาพ ไม่มีอันตราย ไม้แก่ ของเล่นทั่วไป เช่น วิทยุพกพา รถของเล่น ตัวต่อ ตุ๊กตา ลูกบิด ห่วงยางหอคอย กีตาร์ ตัวต่อเลโก้ ฯลฯ หนังสือต่างๆ และรถจักรยานถีบ

งานชั้นวางรองเท้า มีรองเท้าของเด็กวางไว้เป็นระเบียบ มีรองเท้าของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายคู่ และอยู่ในสภาพดี

1.3 สรุปผลการวิจัยเชิงบรรยาย

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 50 ปี ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีจำนวนน้อยเท่านั้นที่แยกกันอยู่หรือหย่า

ผู้ปกครองจำนวนมากเป็นแม่บ้าน รองลงมาคือค้าขาย รับราชการ และรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ขึ้นไป และส่วนใหญ่มีรายได้ของครอบครัวสูงกว่า 15,000 บาท ร้อยละส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 30,000 บาท

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักมีความสัมพันธ์โดยเป็นมารดาของเด็ก รองลงมาคือเป็นบิดา และญาติตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ มีจำนวน 4 - 6 คน โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีบุตรจำนวน 1 - 2 คน เท่านั้น

ลำดับการเกิดและเพศของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นลูกคนโตสูงสุด และเป็นบุตรคนที่ 1 หรือ 2 เป็นจำนวนมาก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีทั้งเพศชายและหญิง จำนวนเท่า ๆ กัน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หน่วยงานที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมมากที่สุดคือ โรงพยาบาล ราชานุกูล

เมื่อทราบว่าลูกคิดบกพร่อง ผู้ปกครองจำนวนมากหาไปพบแพทย์เพื่อหาสาเหตุและรักษาให้หายจากโรค และนำเด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการ ทำกัน โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการแนะนำให้พาเด็กไปรับบริการ คือ แพทย์ โดยเพื่อนและญาติที่มีบทบาทรองลงมา ทั้งนี้ผู้ปกครองครึ่งหนึ่ง ทราบว่าลูกมีความบกพร่องเมื่อแรกเกิด และรองลงมาคือทราบเมื่อลูกอายุ 1-2 ปี

จากการสังเกตสภาพของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง ลักษณะของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว รองลงมาเป็นทาวน์เฮ้าส์ ลักษณะภายในบ้านส่วนใหญ่ไม่แออัด และไม่ขาดแคลนเครื่องใช้ และภายในบ้านมีความเป็นระเบียบสภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่สะอาดและมีของเล่นของใช้วางไว้เป็นระเบียบ และผู้ปกครองติดภาพต่างๆ ไว้ให้เด็กดู ผู้ปกครองทั้งหมดไม่รับ/เปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพราะไม่จำเป็นและระวังความปลอดภัย เช่น เก็บสิ่งของที่อาจเป็นอันตราย ให้พ้นจากเด็กหรือเลือกของเล่นที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย

เด็กมีของเล่นและของใช้ เป็นของตนเองเช่นเดียวกับพี่น้อง มีที่วางของเล่นไว้เป็นที่ บางบ้านมีกล่องเก็บของเล่น มีโต๊ะ หรือชั้นวางของเล่นโดยเฉพาะ ของเล่นที่พบมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดีและมีคุณภาพ ไม่มีอันตราย ได้แก่ ของเล่นทั่วไป เช่น รถวิทยุ รถของเล่น ตัวต่อ ตุ๊กตา ลูกบิด ห่วงยางหอคอย กีตาร์ ตัวต่อเลโก้ ฯลฯ หนังสือต่างๆ และรถจักรยานถีบ

ในชั้นวางรองเท้า มีรองเท้าของเด็กวางไว้เป็นระเบียบ มีรองเท้าของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายคู่ และอยู่ในสภาพดี

2. ความรู้ของผู้ปกครอง

2.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ความรู้ของผู้ปกครองนี้มีข้อมูลทั้งสิ้น 13 ตาราง คือตารางที่ 5 ถึง ตารางที่ 17 ดังแสดงโดยลำดับได้ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุลักษณะของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ตอบมากกว่าหนึ่งข้อ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. พัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย	25	50.00
2. รูปร่าง หน้าตาต่างจากเด็กปกติ	15	30.00
3. มีความสามารถจำกัด	12	24.00
4. พูดช้า และไม่ชัด	12	24.00
5. ระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติ ไม่สามารถเรียนได้	7	14.00
6. ช่วยเหลือตนเองได้น้อย	3	6.00
7. ปรับตัวเข้ากับคนทั่วไปได้น้อย	3	6.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 50.00 ระบุว่าลักษณะของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย รองลงมาร้อยละ 30.00 ระบุว่า รูปร่างหน้าตาต่างจากเด็กปกติ และร้อยละ 24.00 ระบุว่ามีความสามารถจำกัด และพูดช้า ไม่ชัด

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุขั้นตอนของพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ขั้นตอนของพัฒนาการ	จำนวน N=50	ร้อยละ	เหตุผล
1. เหมือนเด็กปกติ	41	82.00	<ol style="list-style-type: none"> 1. แต่พัฒนาการช้ากว่าทุกอย่าง 2. ความสามารถจำกัดและเรียนรู้ได้น้อยกว่า
2. ต่างจากเด็กปกติ	9	18.00	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาการถดถอย 2. เรียนไม่ได้

จากตารางที่ 6 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 ระบุว่าขั้นตอนของพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเหมือนเด็กปกติ และเพียงร้อยละ 18.00 เท่านั้นที่ระบุว่าขั้นตอนของพัฒนาการแตกต่างจากเด็กปกติ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ไปได้	0	0.00
2. ไปได้	50	100.00
พัฒนาได้เพราะ		
2.1 มีพัฒนาการทุกด้านดีขึ้น	37	74.00
2.2 สามารถช่วยตนเองได้มากขึ้น	8	16.00
2.3 สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น	5	10.00

จากตารางที่ 7 แสดงว่าผู้ปกครองทั้งหมดร้อยละ 100 ระบุว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ โดยผู้ปกครองร้อยละ 74.00 ระบุว่าเด็กมีพัฒนาการทุกด้านดีขึ้น เมื่อมารับบริการทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุลักษณะพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

พัฒนาการ	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>พัฒนาการด้านร่างกาย</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1. เหมือนเด็กปกติทั่วไป	30	60.00
2. เจริญเติบโตช้า ป่วยง่ายหายยาก	17	34.00
3. ช้วนเกินอายุ	2	4.00
4. มีปัญหาเรื่องการทรงตัว	1	2.00
<u>พัฒนาการด้านภาษาและสติปัญญา</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งข้อ)		
1. มีปัญหาทางการพูด (ไม่ยอมพูด พูดช้า พูดไม่ชัด พูดเป็นประโยคยาว ๆ ไม่ได้)	36	72.00
2. จำเรื่องที่สนใจได้ดี	18	36.00
3. คิดช้า จำไม่ได้	12	24.00
4. เรียนไม่ได้ช้า ต้องสอนซ้ำ ๆ จึงจะจำได้	11	22.00
5. การพูดกลับเสียงเด็กปกติ	5	10.00
<u>พัฒนาการด้านอารมณ์</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งข้อ)		
1. อารมณ์ดี	37	74.00
2. เอาแต่ใจตนเอง	25	50.00
3. ใจร้าย	18	36.00
4. ซึม	2	4.00
5. หงุดหงิดง่าย	2	4.00

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุลักษณะพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

พัฒนาการ	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาการด้านสังคม		
1. การช่วยเหลือตนเอง		
1.1 พอได้บ้าง	44	88.00
1.2 ได้ดี	4	8.00
1.3 ไม่ได้	2	4.00
2. การปรับตัว		
2.1 ปรับตัวได้ดี	30	60.00
2.2 ปรับตัวได้น้อยและช้า	14	28.00
2.3 ไม่ได้	6	12.00
3. การเล่นกับผู้อื่น		
3.1 เล่นได้ดี	41	82.00
3.2 เล่นไม่ได้	7	14.00
3.3 ไม่ได้เล่น	2	4.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่าด้านพัฒนาการด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ระบุว่าเหมือนเด็กปกติทั่วไป และรองลงมาร้อยละ 34.00 ระบุว่าเด็กเจริญเติบโตช้า บ่อยง่ายหายยาก

ด้านพัฒนาการดี เนิภาษาและสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ระบุว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีปัญหาทางการพูด รองลงมาร้อยละ 36.00 ระบุว่าเด็กจำเรื่องที่สนใจได้ดี ร้อยละ 24.00 ระบุว่าเด็กคิดช้า จ้าไม่ได้อ และร้อยละ 22.00 ระบุว่าเด็กเรียนช้า ต้องสอนซ้ำ ๆ จึงจะจำได้ ตามลำดับ

ด้านพัฒนาการด้านอารมณ์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 ระบุว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอารมณ์ดี รองลงมาร้อยละ 50.00 ระบุว่าเด็กเอาแต่ใจตนเอง และร้อยละ 36.00 ระบุว่าเด็กโกรธง่าย ตามลำดับ

ด้านพัฒนาการด้านสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ระบุว่า เด็กช่วยเหลือตนเองพอได้บ้าง ร้อยละ 60.00 ระบุว่า สามารถปรับตัวได้ดี และร้อยละ 82.00 ระบุว่า สามารถเล่นกับผู้อื่นได้ดี

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุวิธีการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ควรปฏิบัติ

วิธีการเลี้ยงดู	จำนวน N=50	ร้อยละ
เหมือนเด็กปกติ	50	100.00
แตกต่างจากเด็กปกติ	0	0.00

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผู้ปกครองทั้งหมดร้อยละ 100.00 ระบุว่าควรเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยวิธีการเดียวกับที่เลี้ยงเด็กปกติ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่ควรส่งเสริมให้แก่วัยเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การส่งเสริมพัฒนาการ (ตอบมากกว่าหนึ่งข้อ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ด้านสติปัญญาการเรียนรู้	24	48.00
2. ด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองและการเล่น	24	48.00
3. ด้านการพูด	16	32.00
4. ด้านร่างกาย	13	26.00
5. ด้านอารมณ์	6	12.00
6. ทุกด้านเหมือนกับเด็กปกติ	5	10.00
7. ด้านทักษะวิชาชีพ	1	2.00

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 48.00 ระบุว่าควรส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา การเรียนรู้ และด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองและการเล่น เท่ากัน ให้แก่เด็ก รองลงมาร้อยละ 32.00 ระบุว่าควรส่งเสริมด้านการพูด และร้อยละ 26.00 ระบุว่าควรส่งเสริมด้านร่างกาย ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ควรปฏิบัติ

การให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ช่วยทำให้มากกว่าเด็กปกติ	34	68.00
2. ดูแลเอาใจใส่มากกว่าเด็กปกติ	9	18.00
3. การสอนต้องใช้เวลามากกว่าและต้องสอนซ้ำ ๆ	7	14.00

จากตารางที่ 11 แสดงว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ระบุว่าควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการช่วยทำให้มากกว่าเด็กปกติ รองลงมาร้อยละ 18.00 ระบุว่าควรดูแลเอาใจใส่มากกว่าเด็กปกติ และร้อยละ 14.00 ระบุว่าการสอนต้องใช้เวลามากกว่าและต้องสอนซ้ำ ๆ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุสิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้

สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ค่อย ๆ ฝึก และทำให้อู! เป็นตัวอย่าง	16	32.00
2. ช่วยทำให้อู! ทั้งหมด	12	24.00
3. ช่วยทำและจับมือให้อู! เด็กทำ	11	22.00
4. บอกให้อู! ทำใหม่อีกครั้งให้อู! สำเร็จ	6	12.00
5. ค่อย ๆ ฝึก อย่างสม่ำเสมอจนทำได้อู!	4	8.00
6. อู!	1	2.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่า เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 32.00 ระบุว่าควรค่อย ๆ ฝึกและทำให้อู! เป็นตัวอย่าง รองลงมาร้อยละ 24.00 ระบุว่าควรช่วยทำให้อู! ทั้งหมด ร้อยละ 22.00 ระบุว่าควรช่วยทำและจับมือให้อู! เด็กทำ และร้อยละ 12.00 ระบุว่าควรบอกให้อู! ทำใหม่อีกครั้งให้อู! สำเร็จ ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุสิ่งที่ควรปฏิบัติ เมื่อเด็กมีปัญหาพฤติกรรม

ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. เด็กไม่มีปัญหาพฤติกรรม	11	22.00
2. มีปัญหาพฤติกรรมในบางโอกาส	39	78.00
สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กมีปัญหาพฤติกรรม	จำนวน (N=39)	
2.1 ฝึกทำใหม่ให้ดี	22	56.41
2.2 บอกว่าทำอย่างนี้ไม่ดี	8	20.52
2.3 ลงโทษโดยการดู ตี เมื่อมีปัญหา	5	12.82
2.4 แยกออกจากสถานการณ์ที่ทำให้เกิดปัญหา	2	5.13
2.5 เข้ามอมสงบ	1	2.56
2.6 ไม่ทราบจะทำอย่างไร	1	2.56

จากตารางที่ 13 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 78.00 ระบุเด็กของตนมีปัญหาพฤติกรรมบางโอกาส เมื่อเด็กมีปัญหาพฤติกรรมผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.41 ระบุว่าควรฝึกทำใหม่ให้ดี รองลงมา ร้อยละ 20.52 ระบุว่าควรบอกทำอย่างนี้ไม่ดี และร้อยละ 12.82 ระบุว่าควรลงโทษโดยการดู ตี เมื่อมีปัญหาพฤติกรรม ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 2.56 เท่านั้นที่ระบุว่าไม่ทราบจะทำอย่างไรดี

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุสิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กท้อ

สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กท้อ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ชม	44	88.00
2. บรมมือ	24	48.00
3. กอด หอมแก้ม	14	28.00
4. ให้รางวัล	9	18.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่าในสิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กท้อ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.00 ระบุว่า ควรชม รองลงมา ร้อยละ 48.00 ระบุว่าควรบรมมือ ร้อยละ 28.00 ระบุว่าควรกอด หอมแก้ม และร้อยละ 18.00 ระบุว่าควรให้รางวัล

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุสิ่งที่ควรปฏิบัติต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในการอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม

การให้อยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. แยกให้อยู่ต่างหาก	0	0.00
2. ให้อยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไป	50	100.00
กระทำได้ดี (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
2.1 ให้อ่านกับเด็กปกติ	28	56.00
2.2 พาไปเข้าสังคม	13	26.00
2.3 ให้อ่านด้วยตัวเองได้มาก ๆ	9	18.00
2.4 ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านให้ดีขึ้น	7	14.00
2.5 ให้อยู่ในโรงเรียนปกติ	1	2.00
2.6 เลี้ยงดูเหมือนเด็กปกติ	1	2.00

จากตารางที่ 15 แสดงว่าผู้ปกครองทั้งหมดร้อยละ 100 ระบุว่า ควรให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไป โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 ระบุว่าโดยการให้อ่านกับเด็กปกติ รองลงมาร้อยละ 26.00 ระบุว่าโดยการพาไปเข้าสังคม ร้อยละ 18.00 ระบุว่าโดยการให้เด็กช่วยตัวเองได้มาก ๆ และร้อยละ 14.00 ระบุว่าโดยการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านให้ดีขึ้น

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุแหล่งบริการซึ่งให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

แหล่งบริการ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. โรงพยาบาลราชานุกูล	36	72.00
2. โรงเรียนปัญญาวิจิตร	9	18.00
3. สถาบันแสงสว่าง	9	18.00
4. โรงพยาบาลรามาชิปติ	8	16.00
5. ศูนย์พัฒนาเด็กพรานุกูล	-	14.00
6. ศูนย์สุขวิทยาจิต	6	12.00
7. ศูนย์ฝึกเด็กปัญญาอ่อนประกาศาจารย์	5	10.00
8. โรงพยาบาลศิริราช	5	10.00
9. โรงพยาบาลเทพธารินทร์	5	10.00
10. ศูนย์ปัญญาอ่อนชุมชนคันแดง	3	6.00
11. ศูนย์ฝึกเด็กปัญญาอ่อนบางเขน	3	6.00
12. สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย : ศูนย์ดูแลและฝึกอบรมเด็กปัญญาอ่อน (ศูนย์ที่ 2)	3	6.00
13. ตามโรงพยาบาลทั่วไป	3	6.00
14. มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (เด็กพิการทางสมอง)	2	4.00
15. บ้านพิณเพลิน	2	4.00
16. โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์	2	4.00
17. โรงพยาบาลยุวประสาทวิทย์	2	4.00
18. บ้านเฟื่องฟ้า	1	2.00
19. โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	1	2.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่าแหล่งบริการสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 รู้จักคือ โรงพยาบาลราชานุกูล รองลงมาร้อยละ 18.00 คือ โรงเรียนปัญญาภูมิกรและสถาบันแสงสว่าง และน้อยที่สุดร้อยละ 2.00 คือ บ้านเฟื่องฟ้าและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ปกครองที่ระบุบุคคลที่ตนควรพิจารณาให้ความร่วมมือในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

บุคคลที่ผู้ปกครองควรร่วมมือด้วย (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ครู	41	82.00
2. แพทย์, พยาบาล	29	58.00
3. คู่สมรส	5	10.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่าการให้ความร่วมมือกับบุคคลต่าง ๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 ระบุว่าควรให้ความร่วมมือกับครู รองลงมาร้อยละ 58.00 ระบุว่าควรให้ความร่วมมือกับแพทย์, พยาบาล

2.2 ผลการวิจัยจากการสังเกต

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อจำกัดเรื่องเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลหลายๆ ครั้งได้ ข้อค้นพบด้านความรู้จากการสังเกตจึงปรากฏน้อย ที่พบมากคือผู้ปกครองยิ่งเข้มแข็งมาสี มีกำลังงานการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีหนังสือความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายเล่ม และมีพฤติกรรมการปฏิบัติต่อลูกอย่างรักใคร่ ปั่นกันเอง และเป็นธรรมชาติ

2.3 สรุปผลการวิจัยเชิงบรรยาย

ผู้ปกครองจำนวนมากระบุว่าลักษณะของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีลักษณะดังนี้คือ พัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย รูปร่างหน้าตาต่างจากเด็กปกติ มีความสามารถจำกัด และพูดช้าหรือไม่ชัด

ส่วนใหญ่วะบุว่าขั้นตอนของพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเหมือนกับเด็กปกติ ผู้ปกครองทั้งหมดระบุว่าเด็กมีความสามารถในการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่อ้างเหตุผลว่า เพราะเด็กมีพัฒนาการทุกด้านดีขึ้นเมื่อมารับบริการทางการศึกษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ

ลักษณะพัฒนาการด้านต่าง ๆ พัฒนาการด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีพัฒนาการด้านร่างกายเหมือนเด็กปกติทั่วไป พัฒนาการด้านภาษาและสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่ามีปัญหาทางการพูด แต่จาเรื่องที่สามารถทำได้ เด็กมีลักษณะคิดช้า จาไม่ได้ และเด็กเรียนได้ช้า ต้องสอนซ้ำ ๆ จึงจะทำได้ ตามลำดับ พัฒนาการด้านอารมณ์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าเด็กอารมณ์ดี แต่บางครั้งเอาแต่ใจตนเอง และรุมร่ำไห้ พัฒนาการด้านสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้บ้าง สามารถปรับตัวได้ดี และสามารถเล่นกับคนอื่นได้ดี

วิธีการเลี้ยงดู ผู้ปกครองทั้งหมดระบุว่าควรเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยวิธีการเดียวกับที่เลี้ยงเด็กปกติ โดยจำนวนมากระบุว่าควรส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองและการเล่น ควรส่งเสริมด้านการพูด

และควรส่งเสริมด้านร่างกาย ตามลำดับ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า เด็กต้องได้รับการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยระบุว่าต้องช่วยทำให้นมากกว่าเด็กปกติ ต้องดูแลเอาใจใส่มากกว่าเด็กปกติ และการสอนเด็กประเภทนี้ ต้องใช้เวลานานกว่าการสอนเด็กปกติและต้องสอนซ้ำ ๆ ตามลำดับ

เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าควรมีส่วนร่วมในการช่วยเด็กด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ ค่อย ๆฝึกและทำให้ดูเป็นตัวอย่าง และช่วยทำและจับมือให้เด็กทำ ควรช่วยทำทั้งหมด ควรบอกให้เด็กทำใหม่อีกครั้งจนสำเร็จ และมีจำนวนน้อยมากที่ผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า เด็กของตนมีพัฒนาพฤติกรรมบางอย่างโอกาส โดยระบุว่าควรปฏิบัติเมื่อเด็กมีพัฒนาพฤติกรรมดังนี้คือ ควรฝึกทำใหม่ให้ดี ควรบอกเด็กว่าทำอย่างนั้นไม่ดี และควรลงโทษโดยการดู. ติ เมื่อมีปัญหา ตามลำดับ

เมื่อเด็กทำดี ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าควรชม ควรปรบมือ ควรกอด โอบกอด ควรให้รางวัล ตามลำดับ

ในการอยู่ร่วมกับคนทั่วๆ ไปในสังคม ผู้ปกครองทั้งหมดระบุว่าควรให้เด็กอยู่ร่วมกับคนทั่วๆ ไปในสังคม โดยการให้เล่นกับเด็กปกติและพาไปเข้าสังคม ให้ความช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้น และส่งเสริมพัฒนาการต่างๆ ด้านที่ดีขึ้น ตามลำดับ

แหล่งที่ให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ รู้จักโรงพยาบาลราชานุกูล รองลงมาคือ โรงเรียนปัญญาพัฒนิก และสถาบันแสงสว่าง

ในการให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าควรให้ความร่วมมือกับครู รองลงมาคือแพทย์,พยาบาล

จากการสังเกตซึ่งมีความจำกัดคือไม่สามารถเก็บข้อมูลหลายๆ ครั้งได้ พบว่าผู้ปกครองยิ้มแย้มแจ่มใส มีกำลังใจในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีหนังสือความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายเล่ม และปฏิบัติต่อลูกเหมือนเด็กทั่วไป คือแสดงความรักเป็นกันเองและเป็นธรรมชาติ

3. การปฏิบัติของผู้ปกครอง

3.1 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

การปฏิบัติของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีข้อมูลทั้งสิ้น 9 ตาราง คือตารางที่ 18 ถึงตารางที่ 26 ดังแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 18 กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กิจกรรมประจำวันของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. การตื่นนอน		
1.1 เวลา 5.00 - 5.30 น.	2	4.00
1.2 เวลา 5.31 - 6.00 น.	12	24.00
1.3 เวลา 6.01 - 6.30 น.	20	40.00
1.4 เวลา 6.30 - 7.00 น.	7	14.00
1.5 หลังเวลา 7.01 น.	9	18.00
2. การล้างหน้าแปรงฟัน		
2.1 เด็กทำด้วยตนเองทั้งหมด	6	12.00
2.2 เด็กทำด้วยตนเอง โดยผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำให้อีกครั้ง	14	28.00
2.3 ผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำ โดยให้เด็กหัดทำ	9	18.00
2.4 ผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำทั้งหมด	21	42.00
3. การอาบน้ำ		
3.1 เด็กทำด้วยตนเอง	6	12.00
3.2 เด็กทำด้วยตนเอง โดยผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำให้อีกครั้งหนึ่ง	12	24.00
3.3 ผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำ โดยให้เด็กหัดทำเองบ้าง	9	18.00
3.4 ผู้ใหญ่วิเคราะห์ทำทั้งหมด	23	46.00

ตารางที่ 18 กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมประจำวันของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
4. การรับประทานอาหารเช้า		
4.1 เด็กกินเอง	13	26.00
4.2 เด็กกินเอง โดยผู้ใหญ่ช่วยบ้วนบางคำ	7	14.00
4.3 ผู้ใหญ่ช่วยบ้วน และให้เด็กกินเองเป็นบางคำ	6	12.00
4.4 ผู้ใหญ่บ้วนทุกคำ	17	34.00
4.5 บางมือบ้วนทุกคำบางมือทำเอง	7	14.00
5. การขับถ่าย		
5.1 เด็กเข้าห้องน้ำได้เองและทำความสะอาด ได้เองทุกครั้ง	6	12.00
5.2 เด็กเข้าห้องน้ำได้เอง โดยผู้ใหญ่ช่วย ทำความสะอาดให้ทุกครั้ง	25	50.00
5.3 เด็กเข้าห้องน้ำได้เองเป็นบางครั้ง โดยผู้ใหญ่ช่วยทำความสะอาดให้ทุกครั้ง	8	16.00
5.4 เด็กนั่งกระโถนได้เอง โดยผู้ใหญ่ช่วย ทำความสะอาดให้ทุกครั้ง	4	8.00
5.5 เด็กบอกเวลาจะขับถ่ายได้ และผู้ใหญ่พาเข้า ห้องน้ำ หรือนั่งกระโถน	3	6.00
5.6 เด็กบอกเวลาจะขับถ่ายไม่ได้ ต้องให้ผู้ใหญ่ ทำความสะอาดทุกครั้ง	4	8.00

ตารางที่ 18 กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมประจำวันของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
6. การแต่งกาย		
6.1 เด็กทำตัวเองทั้งหมด	4	8.00
6.2 เด็กทำตัวเอง ญาติผู้ใหญ่ช่วยบ้าง	11	22.00
6.3 ผู้ใหญ่ทำห้ ครึ่งหนึ่งแล้วห้เด็กทำเอง	16	32.00
6.4 ผู้ใหญ่ทำห้ทั้งหมด	19	38.00
7. การไปโรงเรียน		
7.1 เวลา 6.00 - 6.30 น.	2	4.00
7.2 เวลา 6.31 - 7.00 น.	11	22.00
7.3 เวลา 7.01 - 7.30 น.	14	28.00
7.4 เวลา 7.31 - 8.00 น.	17	34.00
7.5 หลังเวลา 8.01 น.	6	12.00
8. กลับจากโรงเรียนเวลา		
8.1 เวลา 12.00 - 13.00 น.	5	10.00
8.2 เวลา 13.01 - 14.00 น.	2	4.00
8.3 เวลา 14.01 - 15.00 น.	9	18.00
8.4 เวลา 15.01 - 16.00 น.	15	30.00
8.5 เวลา 16.01 - 17.00 น.	10	20.00
8.6 เวลา 17.01 - 18.00 น.	7	14.00
8.7 เวลา 18.01 - 19.00 น.	2	4.00

ตารางที่ 18 กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมประจำวันของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
	N=50	
9. การทำอาหารบ้าน		
9.1 แม่เด็กทำเองทั้งหมด ผู้ใหญ่ดูแลอยู่ใกล้ ๆ	15	30.00
9.2 แม่เด็กทำเองโดยผู้ใหญ่วิเคราะห์เป็นบางครั้ง	12	24.00
9.3 ผู้ใหญ่สอนแม่เด็กทำตาม	9	18.00
9.4 ไม่มีการทำอาหารบ้าน ครูให้ผู้ปกครองฝึกกระตุ้น เด็กเองตามแบบฝึกหัดที่แม่ไป	14	28.00
10. การดูรายการโทรทัศน์ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
10.1 เด็กเปิดเอง และนั่งดูคนเดียว	9	18.00
10.2 เด็กเปิดเอง ผู้ใหญ่นั่งดูด้วยทุกครั้ง	3	6.00
10.3 ผู้ใหญ่เปิดให้ และแม่เด็กนั่งดูคนเดียว	19	38.00
10.4 ผู้ใหญ่เปิดให้ และนั่งดูด้วยเป็นบางครั้ง	27	54.00
10.5 ผู้ใหญ่เปิดให้ และนั่งดูด้วยทุกครั้ง	4	8.00
10.6 แม่ได้ดู. แม่ชอบดู	4	8.00
11. การช่วยงานบ้าน		
11.1 แม่เด็กมีความรับผิดชอบในงานบ้าน	5	10.00
11.2 แม่เด็กช่วยงานบ้านบ้างเป็นบางครั้ง	35	70.00
11.3 แม่แม่ช่วยงานบ้าน	10	20.00
12. การรับประทานอาหารเย็น		
12.1 เด็กกินเอง	19	38.00
12.2 เด็กกินเอง โดยผู้ใหญ่วิเคราะห์เป็นบางครั้ง	9	18.00
12.3 ผู้ใหญ่ช่วยป้อน และให้เด็กกินเองเป็นบางครั้ง	7	14.00

ตารางที่ 18 กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมประจำวันของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
12.4 ผู้ใหญ่ป้อนทุกคำ	11	22.00
12.5 บางมือป้อนทุกคำ บางมือให้ทานเอง	4	8.00
13. การนอน		
13.1 นอนกับพ่อแม่	47	94.00
13.2 นอนกับญาติผู้ใหญ่หรือที่เลี้ยง	3	6.00
<u>เวลาในการนอน</u>		
1. เวลา 19.00 - 20.00 น.	26	52.00
2. เวลา 20.01 - 21.00 น.	17	34.00
3. เวลา 21.01 - 22.00 น.	7	14.00

จากตารางที่ 18 แสดงว่าเรื่องการตื่นนอนของเด็ก มีเด็กจำนวนมากร้อยละ 40.00 ตื่นนอนเวลา 6.01 - 6.30 น. รองลงมาร้อยละ 24.00 ตื่นนอนเวลา 5.31 - 6.00 น. และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 ตื่นนอนเวลา 5.00 - 5.30 น.

เรื่องการล้างหน้าแปรงฟัน มีเด็กจำนวนมากร้อยละ 42.00 ผู้ใหญ่ทำทั้งหมด รองลงมาร้อยละ 28.00 เด็กทำด้วยตนเองโดยผู้ใหญ่ช่วยทำอีกครั้งหนึ่ง และน้อยที่สุดร้อยละ 12.00 เด็กทำเองทั้งหมด

เรื่องการอาบน้ำ มีเด็กจำนวนมากร้อยละ 46.00 ผู้ใหญ่ทำทั้งหมด รองลงมา ร้อยละ 24.00 เด็กทำด้วยตนเองโดยผู้ใหญ่ช่วยทำอีกครั้งหนึ่ง และน้อยที่สุดร้อยละ 12.00 เด็กทำด้วยตนเอง

เรื่องการรับประทานอาหารเข้า เด็กจำนวนมากร้อยละ 34.00 ผู้ใหญ่ป้อนทุกคำ รองลงมาร้อยละ 26.00 เด็กกินเอง และน้อยที่สุดร้อยละ 12.00 ผู้ใหญ่ช่วยป้อนและให้เด็ก

กินเองเป็นบางครั้ง

เรื่องการขับถ่าย มีเด็กจำนวนร้อยละ 50.00 เด็กเข้าห้องน้ำได้เองโดยผู้ใหญ่วช่วย
ทำความสะอาดทุกครั้ง รองลงมาร้อยละ 16.00 เด็กเข้าห้องน้ำได้เองเป็นบางครั้งโดยผู้ใหญ่วช่วย
ทำความสะอาด และน้อยที่สุดร้อยละ 6.00 เด็กบอกเวลาจะขับถ่ายได้และผู้ใหญ่วพาเข้า
ห้องน้ำหรือนั่งกระโถน

เรื่องการแต่งกาย มีเด็กจำนวนมากร้อยละ 38.00 ผู้ใหญ่วทำให้งทั้งหมด รองลงมา
ร้อยละ 32.00 ผู้ใหญ่วทำห้ครึ่งหนึ่ง แล้วห้เด็กทำเอง และน้อยที่สุดร้อยละ 8.00 เด็กทำห้
เองทั้งหมด

เรื่องการไปโรงเรียน เด็กจำนวนมากร้อยละ 34.00 ไปโรงเรียนเวลา 7.31 -
8.00 น. รองลงมาร้อยละ 28.00 ไปโรงเรียนเวลา 7.01 - 7.30 น.

เรื่องการกลับจากโรงเรียน เด็กจำนวนมากร้อยละ 30.00 กลับจากโรงเรียนเวลา
15.01-16.00 น. รองลงมาร้อยละ 20.00 กลับจากโรงเรียนเวลา 16.01 - 17.00 น.
และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 กลับจากโรงเรียนเวลา 18.00 - 19.00 น.

เรื่องการทำการบ้าน มีจำนวนมากร้อยละ 30.00 ผู้ปกครองห้เด็กทำเองทั้งหมด
ผู้ใหญ่วดูแลอย่างใกล้ชิด ๓ รองลงมาร้อยละ 28.00 ไม่มีการบ้าน ครูห้ผู้ปกครองฝึกกระตุ้นเด็กเอง
ตามแบบฝึกหัดที่ห้ไป และน้อยที่สุดร้อยละ 18.00 ผู้ใหญ่วสอนห้เด็กทำ

เรื่องการดูรายการโทรทัศน์ ส่วนใหญ่วร้อยละ 54.00 ผู้ใหญ่วปิดห้ และนั่งดูด้วยเป็น
บางครั้ง รองลงมาร้อยละ 38.00 ผู้ใหญ่วปิดห้และห้เด็กนั่งดูคนเดียว และน้อยที่สุดร้อยละ
8.00 เด็กปิดเองและผู้ใหญ่วนั่งดูด้วยทุกครั้ง

เรื่องการช่วยงานบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่วร้อยละ 70.00 ห้เด็กช่วยงานบ้านเป็นบาง
ครั้ง รองลงมาร้อยละ 20.00 ไม่ห้ช่วยงานบ้าน และน้อยที่สุดร้อยละ 10.00 ห้เด็กมีความ
รับผิดชอบงานบ้าน

เรื่องการรับประทานอาหารเช้า ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 38.00 ห้เด็กกินเอง
รองลงมาร้อยละ 22.00 ผู้ใหญ่วป้อนทุกคำ และน้อยที่สุดร้อยละ 8.00 บางมือป้อนบางมือห้
ทานเอง

เรื่องการนอน เด็กส่วนใหญ่วร้อยละ 94.00 นอนกับพ่อแม่ มีเพียงร้อยละ 6.00
เท่านั้นที่นอนกับญาติผู้ใหญ่วหรือที่เลี้ยง เด็กส่วนใหญ่วร้อยละ 52.00 นอนเวลา 19.00 - 20.00 น.

รองลงมาร้อยละ 34.00 นอนเวลา 20.01 - 21.00 น. และน้อยที่สุดร้อยละ 14.00 นอน
เวลา 21.01 - 22.00 น.

ตารางที่ 19 การเล่นของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การเล่น	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. บุคคลที่เด็กเล่นด้วย (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1.1 เล่นกับพี่น้อง	34	68.00
1.2 เล่นคนเดียว	12	24.00
1.3 เล่นกับพ่อแม่	12	24.00
1.4 เล่นกับพี่เลี้ยง	8	16.00
1.5 เล่นกับเด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน	6	12.00
1.6 เล่นกับญาติผู้ใหญ่	4	8.00
1.7 เล่นกับคนงาน	1	2.00
1.8 เล่นกับเด็กที่รักตัวนอกบ้าน	1	2.00
2. บริเวณที่เล่น (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
2.1 ในบ้าน	37	74.00
2.2 ในบ้านและบริเวณบ้าน	15	30.00
2.3 นอกบ้าน	12	24.00
3. วิธีการเล่น (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
3.1 เล่นตามวิธีการเล่นของเล่น	19	38.00
3.2 เล่นสมมติ	17	34.00
3.3 เดินเล่น วิ่งเล่น ซ่อนหา	16	32.00
3.4 ดูหนังสือ	5	10.00
3.5 ปีนป่าย กระโดด ตีลังกา	3	6.00
3.6 ร้องเพลง เดิน	3	6.00
3.7 วาดภาพ ระบายสี	1	2.00
3.8 นั่งคุยกัน หยอกล้อกัน	1	2.00

ตารางที่ 19 การเล่นของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

การเล่น	จำนวน N=50	ร้อยละ
4. สิ่งที่เล่น (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
4.1 ของเล่นทั่วไป	37	74.00
4.2 จักรยานถีบ และรถคันเล็ก	23	46.00
4.3 เครื่องเล่น	6	12.00
4.4 เกมกต	5	10.00
4.5 ของใช้	3	6.00
5. เวลาที่เล่น		
5.1 ทุกวัน	36	72.00
5.2 ทุกครั้งที่มีเวลาว่าง	6	12.00
5.3 ไม่ได้เล่นทุกวันขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเด็ก	6	12.00
5.4 เฉพาะวันหยุด	2	4.00
6. การทะเลาะกันขณะที่เล่น		
6.1 มีการทะเลาะกันบ้าง	35	70.00
6.2 ไม่ทะเลาะกันเลย	15	30.00
7. การปฏิบัติเมื่อเด็กทะเลาะกัน (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
7.1 บอกเหตุผลไม่ให้ทะเลาะกัน	15	30.00
7.2 ถูคนผิด	8	16.00
7.3 ตีคนผิด	7	14.00
7.4 ดุเด็กปกติ	5	10.00
7.5 ตีทั้งสองคน	2	4.00
7.6 ห้ามเล่นด้วยกัน	1	2.00

จากตารางที่ 19 แสดงว่าบุคคลที่เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 เล่นด้วยมากที่สุดคือ เล่นกับพี่น้อง รองลงมาร้อยละ 24.00 เล่นคนเดียวและเล่นกับพ่อแม่ ร้อยละ 16.00 เล่นกับพี่เลี้ยง ร้อยละ 12.00 เล่นกับเด็กวัยเดียวกันนอกร้าน และร้อยละ 8.00 เล่นกับญาติผู้ใหญ่ ตามลำดับ

บริเวณที่เด็กเล่น เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 เล่นในบ้าน รองลงมาร้อยละ 30.00 เล่นในบ้านและบริเวณบ้าน และบริเวณที่เด็กเล่นน้อยที่สุด คือ บริเวณนอกร้านร้อยละ 24.00

วิธีการเล่นของเด็ก เด็กเล่นตามวิธีการเล่นของเล่นมากที่สุดร้อยละ 38.00 รองลงมาเล่นสมมติร้อยละ 26.56 และเดินเล่น วิ่งเล่น ซ่อนหา ร้อยละ 32.00 ตามลำดับ วิธีการเล่นที่เด็กเล่นน้อยที่สุด คือ การวาดภาพระบายสีและนั่งคุยกันแยกห้องกัน ร้อยละ 2.00 เท่ากัน

สิ่งที่เด็กเล่น เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 74.00 เล่นของเล่นทั่วไป รองลงมาร้อยละ 56.00 เล่นจักรยานถีบและรถคันเล็ก ๆ เล่นเครื่องเล่นร้อยละ 12.00 เล่นเกมกตร้อยละ 10.00 และเล่นของใช้ร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

เวลาที่เล่น เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ไปได้เล่นทุกวัน รองลงมาร้อยละ 12.00 ไปได้เล่นทุกครั้งที่มีความว่าง และไม่ได้เล่นทุกวันขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเด็ก มีเด็กเพียงร้อยละ 4.00 เท่านั้นที่ไปได้เล่นเฉพาะวันหยุด

การทะเลาะกันขณะที่เล่น เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 มีการทะเลาะกันบ้าง เมื่อเด็กทะเลาะกันผู้ใหญ่ส่วนใหญ่มองหาเหตุผลว่าทะเลาะกันร้อยละ 30.00 รองลงมาดูคนคิดร้อยละ 16.00 ตีคนคิดร้อยละ 14.00 ตูเด็กปกติร้อยละ 10.00 ตีทั้งสองคนร้อยละ 4.00 และห้ามเล่นด้วยกันร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 กิจกรรมวันหยุดของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

กิจกรรมวันหยุดของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. การเล่น		
1.1 ว่างได้เล่น	10	20.00
1.2 เล่น	40	80.00
<u>บุคคลที่เด็กเล่นด้วย (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
	จำนวน (N=40)	
1.2.1 เล่นกับพี่น้อง	21	52.50
1.2.2 เล่นกับพ่อแม่	10	25.00
1.2.3 เล่นกับเด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน	8	20.00
1.2.4 เล่นกับญาติผู้ใหญ่	7	17.50
1.2.5 เล่นคนเดียว	4	10.00
1.2.6 เล่นกับที่เลี้ยง	4	10.00
1.2.7 เล่นกับคนงาน	1	2.50
2. ดูรายการโทรทัศน์		
2.1 ว่างได้ดู	5	10.00
2.2 ว่างได้ดู	45	90.00
<u>รายการที่เด็กดู (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
	จำนวน (N=45)	
2.2.1 เพลง	24	53.33
2.2.2 โฆษณา	23	51.11
2.2.3 รายการเด็ก	14	31.11
2.2.4 การ์ตูน	10	22.22
2.2.5 ข่าว	2	4.44
2.2.6 สารคดี	2	4.44

ตารางที่ 20 กิจกรรมในวันหยุดของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมในวันหยุดของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
2.2.7 สะคร	2	4.44
2.2.8 เกมโชว์ต่าง ๆ	1	2.22
3. ไปนอกร้าน		
3.1 ไปได้ไป	1	2.00
3.2 ไปได้ไป	49	98.00
<u>สถานที่ไป (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>	จำนวน (N=49)	
3.2.1 ศูนย์การค้า	34	68.00
3.2.2 บ้านญาติพี่น้อง	11	22.00
3.2.3 สวนสัตว์	6	12.00
3.2.3 ร้านอาหาร	6	12.00
3.2.4 ไปต่างจังหวัด ต่างประเทศ	4	8.00
3.2.5 สวนสาธารณะ	3	6.00
3.2.6 สวนสนุก	3	6.00
3.2.7 ที่ทำงานของพ่อแม่	2	4.00
3.2.8 สโมสร	1	2.00
3.2.8 ตลาด	1	2.41
<u>บุคคลที่เด็กไปด้วย</u>	จำนวน (N=49)	
1. ไปทั้งครอบครัว	43	86.00
2. ไปกับแม่	5	10.00
3. ไปกับพี่เลี้ยง	1	2.00

ตารางที่ 20 กิจกรรมในวันหยุดของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

กิจกรรมในวันหยุดของเด็ก	จำนวน N=50	ร้อยละ
4. การทำงาน		
4.1 ไม้ให้ช่วยงานบ้าน	26	52.00
4.2 ช่วยงานบ้านเป็นบางครั้ง	13	26.00
4.3 มีงานที่รับผิดชอบ	11	22.00
5. กิจกรรมอื่น ๆ		
5.1 วาดรูประบายสี	10	43.48
5.2 ว่ายน้ำ	9	39.13
5.3 เรียนพิเศษ	3	13.04
5.4 ไปวัด	1	4.35

จากตารางที่ 20 แสดงว่าในวันหยุดเด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ได้เล่น และร้อยละ 20.00 ไม้ได้เล่น

บุคคลที่เด็กจำนวนมากร้อยละ 38.18 เล่นด้วยมากที่สุดคือ เล่นกับพี่น้อง รองลงมา ร้อยละ 18.18 คือเล่นกับพ่อแม่ และบุคคลที่เด็กเล่นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 1.82 คือ เล่นกับคนงาน

การดูรายการโทรทัศน์ เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 90.00 ได้ดูรายการโทรทัศน์ มีเพียงร้อยละ 10.00 เท่านั้นที่ไม่ได้ดู ไม่ชอบดู รายการที่เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 30.77 ชอบดูคือ รายการเพลง รองลงมาร้อยละ 29.49 คือโฆษณา และรายการที่เด็กชอบดูน้อยที่สุดร้อยละ 1.28 คือเกมโชว์ต่าง ๆ

การไปนอกบ้าน เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 98.00 ได้ไปนอกบ้าน มีเพียงร้อยละ 2.00 เท่านั้นที่ไม่ได้ไปนอกบ้านในวันหยุด สถานที่ที่ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 47.89 นำเด็กไป

คือศูนย์การค้า รองลงมาร้อยละ 15.49 หนีไปบ้านญาติพี่น้อง และน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.41 หนีไปตลาดและสโมสรของหมู่บ้าน อดย.เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 มีโอกาสได้ไปทั้งครอบครัว รองลงมาร้อยละ 10.00 ไปกับมารดา และมีเพียงร้อยละ 2.00 เท่านั้นที่เด็กไปนอกบ้านกับ พี่เลี้ยง

การทำงาน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 หนีให้เด็กช่วยงานบ้าน รองลงมา ร้อยละ 26.00 ช่วยงานบ้านเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 22.00 เท่านั้นที่เด็กมีงานที่ รับพิเศษ

กิจกรรมอื่น ๆ ในวันหยุดเด็กจำนวนมากร้อยละ 43.48 มักจะวาดรูประบายสี รองลงมาร้อยละ 39.13 ระบายน้ำ และมีเพียงร้อยละ 4.35 เท่านั้นที่ไปวัด

ตารางที่ 21 การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน

การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน	จำนวน	ร้อยละ	เหตุผล
	N=50		
<u>บุคคลที่ได้กาใกล้ชิดและสนิทด้วย</u>			
1. พ่อแม่	29	58.00	1) เสียใจเขามาอยู่ด้วยกัน
2. ญาติผู้ใหญ่	10	20.00	2) ตามใจมาก
3. พี่น้อง	8	16.00	3) เล่นกันบ่อย
4. พี่เลี้ยง	3	6.00	
<u>การกลัวของเด็ก</u>			
1. ไม่กลัว	23	46.00	
2. กลัว	27	54.00	1) ไม่คุ้นเคย
<u>สิ่งที่เด็กกลัว</u>	จำนวน (N=27)		2) เคยถูกหลอก
2.1 กลัวคนแปลกหน้า	8	29.63	3) เคยถูกสุนัขทำ
2.2 กลัววัตถุ	8	29.63	4) เคยอยู่ใน
2.3 กลัวสัตว์	7	25.93	โรงพยาบาลนานๆ
2.4 กลัวเสียงดัง	1	1.37	
2.5 กลัวน้ำ	1	1.37	
2.6 กลัวความมืด	1	1.37	
2.7 กลัวความสูง	1	1.37	
<u>การปฏิบัติของพี่น้องต่อเด็ก</u>			
1. เป็นบุตรคนเดียว ไม่มีพี่น้อง	9	18.00	
2. มีพี่น้อง	41	82.00	

ตารางที่ 21 การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน (ต่อ)

การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน	จำนวน N=50	ร้อยละ	เหตุผล
<u>การปฏิบัติของพี่น้อง</u>			
2.1 รักกันมาก เล่นกันตามปกติ ช่วยดูแลที่เรื่อน้อง	30	73.17	
2.2 รักกัน บางทีก็ก่อกองกัน	-	17.07	
2.3 ง่าย ๆ เล่นด้วย	4	9.76	
<u>การสนับสนุนให้เด็ก เข้ากับพี่น้องและบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน</u>			
1. ไม่สนับสนุน	5	10.00	
2. สนับสนุน	45	90.00	
<u>สนับสนุนโดย</u>			
2.1 ไปด้วยกัน	26	57.78	
2.2 สอนหรือบอกว่าที่เรื่อน้อง ไม่ปกติต้องช่วยกันดูแล	11	24.44	
2.3 บอกให้รักกันมาก ๆ	3	6.67	
2.4 ให้ช่วยเลี้ยงน้อง	3	6.67	
2.5 พาไปบ้านญาติพี่น้องบ่อย ๆ	2	4.44	

จากตารางที่ 21 แสดงว่าในเรื่องบุคคลที่เด็กใกล้ชิดและสนิทสนมด้วย เด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.00 ใกล้ชิดและสนิทกับพ่อแม่ รองลงมา ร้อยละ 20.00 ใกล้ชิดและสนิทกับญาติผู้ใหญ่ ร้อยละ 16.00 ใกล้ชิดและสนิทกับพี่น้อง และร้อยละ 6.00 ใกล้ชิดและสนิทกับพี่เลี้ยง ตามลำดับ สิ่งที่ได้กล่าว เด็กส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.00 กล่าวบางสิ่งบางอย่าง และร้อยละ 46.00

ไม่กลัวอะไรเลย สิ่งที่ได้กลัวมากที่สุดร้อยละ 29.63 คือ กลัวคนแปลกหน้าและกลัววัตถุบางอย่าง เท่ากัน รองลงมาร้อยละ 25.93 คือกลัวสัตว์ และน้อยที่สุดร้อยละ 1.37 กลัวน้ำ ความมืด และความสูง เท่ากัน

การปฏิบัติของพี่น้องต่อเด็ก เด็กส่วนใหญ่อ้อยละ 82.00 มีพี่น้อง และร้อยละ 18.00 ไม่มีพี่น้อง พี่น้องของเด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 73.17 รักกันมาก เล่นกันตามปกติ รองลงมาร้อยละ 17.07 รักกัน บางทีก็แกล้งกัน และมีเพียงร้อยละ 9.76 เท่านั้นที่ไม่อยากเล่นด้วย

การสนับสนุนให้เด็กเข้ากับพี่น้องและบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 90.00 มีส่วนสนับสนุน และร้อยละ 10.00 ไม่มีส่วนสนับสนุน ผู้ปกครองสนับสนุนโดยการที่เล่นด้วยกันมากที่สุดร้อยละ 57.78 รองลงมาร้อยละ 24.44 สอนและบอกว่าที่เรื่อน้องไม่ปกติ ต้องช่วยกันดูแล ร้อยละ 6.67 บอกให้รักกันมาก ๆ และบอกให้ช่วยเหลือพี่น้อง เท่ากัน และร้อยละ 4.44 สนับสนุนโดยพาไปบ้านญาติที่น้องบ่อยๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 22 การปฏิบัติของผู้ปกครองในการอบรมความประพฤติของเด็ก

การอบรมความประพฤติของเด็ก (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. บอกให้ทำในสิ่งที่ดีที่ต้องการ เช่น บอกให้ไหว้ หักท่าย เมื่อคนมาบ้าน	21	42.00
2. สอนให้ทำอีกครั้งเมื่อทำไม่ดี	15	30.00
3. ดุเมื่อทำไม่ดี	15	30.00
4. ห้ามทำในสิ่งที่ไม่ดี	10	20.00
5. ตีเมื่อทำผิด	1	2.00

จากตารางที่ 22 แสดงว่าผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 42.00 อบรมความประพฤติ
ของเด็ก โดยการบอกให้ทำในสิ่งที่ดีที่ต้องการ รองลงมาร้อยละ 30.00 สอนให้ทำอีกครั้งเมื่อ
ทำไม่ดี และ ดุเมื่อทำไม่ดี เท่ากัน ร้อยละ 20.00 ห้ามทำในสิ่งที่ไม่ดี และน้อยที่สุดร้อยละ
2.00 ตีเมื่อทำผิด

ตารางที่ 23 การปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อเด็กพยายามทำสิ่งต่าง ๆ แต่ทำไม่ได้

การปฏิบัติของผู้ปกครอง	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. บอกให้ทำใหม่อีกครั้งหนึ่ง	13	26.00
2. ช่วยทำให้เป็นบางครั้งและฝึกให้เด็กทำ	12	24.00
3. ช่วยทำทั้งหมด	9	18.00
4. ช่วยจับมือทำ	7	14.00
5. ช่วยทำห้ครึ่งหนึ่ง และให้เด็กทำต่อ	5	10.00
6. ฝึกสอนทุก ๆ วันจนทำได้	4	8.00

จากตารางที่ 23 แสดงว่าการปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อเด็กพยายามทำสิ่งต่าง ๆ แต่ทำไม่ได้ดีนั้น ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 26.00 บอกให้ทำใหม่อีกครั้งหนึ่ง รองลงมา ร้อยละ 24.00 ช่วยทำให้เป็นบางครั้งและฝึกให้เด็กทำ ร้อยละ 18.00 ช่วยทำทั้งหมด ร้อยละ 14.00 ช่วยจับมือทำ ร้อยละ 10.00 ช่วยทำห้ครึ่งหนึ่ง และให้เด็กทำต่อ และ ร้อยละ 8.00 ฝึกสอนทุก ๆ วันจนทำได้ ตามลำดับ

ตารางที่ 24 การปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อเด็กทำผิด

การปฏิบัติของผู้ปกครอง (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ตู	27	54.00
2. ตี	23	46.00
3. สอนว่าครั้งต่อไปทำ จะดี	15	30.00
4. ทำทำดี, โกรธ	2	4.00
<u>การอธิบายเมื่อทำผิด</u>		
1. อธิบายทุกครั้ง	32	64.00
2. อธิบายเป็นบางครั้ง	17	34.00
3. ไม่ได้อธิบาย	1	2.00

จากตารางที่ 24 แสดงว่าการปฏิบัติของผู้ปกครองเมื่อเด็กทำผิดนั้น ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.00 ตู รองลงมาร้อยละ 46.00 ตี ร้อยละ 30.00 สอนว่าครั้งต่อไปทำ จะดี และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 ทำทำดี โกรธ

การอธิบายเมื่อเด็กทำผิด ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 64.00 อธิบายทุกครั้ง รองลงมา ร้อยละ 34.00 อธิบายเป็นบางครั้ง และมีเพียงร้อยละ 2.00 เท่านั้นที่ไม่ได้อธิบาย

ตารางที่ 25 การติดต่อกับนักวิชาชีพ

การติดต่อกับนักวิชาชีพ	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>การติดต่อกับนักวิชาชีพ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
1. นักรรณบำบัด	22	44.00
2. นักกระตุ้นพัฒนาการ	22	44.00
3. แพทย์เด็กทั่ว ๆ ไป	19	38.00
4. นักกายภาพบำบัด	7	14.00
5. นักจิตวิทยา	2	4.00
<u>ระยะเวลาที่ติดต่อ</u>		
1. ทุกสัปดาห์	22	44.00
2. เฉพาะเวลาที่ป่วย	14	28.00
3. เดือนละครั้ง	9	18.00
4. ตามแพทย์นัดทุกครั้ง	5	10.00
<u>วิธีการติดต่อ</u>		
1. ไปพบแพทย์เอง	31	62.00
2. แพทย์นัด	17	34.00
3. โทรสั่งทำ	2	4.00
<u>จุดประสงค์ในการติดต่อ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
1. รักษาให้หายจากโรค	26	52.00
2. เพื่อให้พูดได้	20	40.00
3. เพื่อให้พัฒนาการดีขึ้น	18	36.00
4. เพื่อทราบอาการและพัฒนาการของเด็ก	2	4.00

ตารางที่ 25 การติดต่อกับนักวิชาชีพ (ต่อ)

การติดต่อกับนักวิชาชีพ	จำนวน N=50	ร้อยละ
การให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1. ทำตามที่ได้รับคำแนะนำ	40	80.00
2. นานาฝึกที่บ้าน	17	34.00
3. นำไปพบตามนัดอย่างสม่ำเสมอ	5	10.00

จากตารางที่ 25 แสดงว่า การติดต่อกับนักวิชาชีพนั้นผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 44.00 ติดต่อกับนักกระดานพัฒนาการและนักอรรถบำบัด เท่ากัน รองลงมาร้อยละ 38.00 ติดต่อกับแพทย์เด็กทั่วไป ร้อยละ 14.00 ติดต่อกับนักกายภาพบำบัด และร้อยละ 4.00 ติดต่อกับนักจิตวิทยา ตามลำดับ

ระยะเวลาที่ติดต่อ ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 44.00 ติดต่อทุกสัปดาห์ รองลงมา ร้อยละ 28.00 ติดต่อเฉพาะเวลาที่เด็กป่วย ร้อยละ 18.00 ติดต่อเดือนละครั้ง และร้อยละ 10.00 ติดต่อตามที่นัดทุกครั้ง ตามลำดับ

วิธีการติดต่อ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 62.00 พาเด็กไปพบนักวิชาชีพเอง รองลงมา ร้อยละ 34.00 ไปพบตามนัด และน้อยที่สุดร้อยละ 14.00 คือ การโทรศัพท์

จุดประสงค์ในการติดต่อ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 52.00 ติดต่อเพื่อรักษาให้เด็กหายจากโรค รองลงมาร้อยละ 40.00 ติดต่อเพื่อให้พูดได้ ร้อยละ 26.00 ติดต่อเพื่อให้พัฒนาการของเด็กดีขึ้น และน้อยที่สุดร้อยละ 4.00 ติดต่อเพื่อต้องการทราบอาการและพัฒนาการของเด็ก ตามลำดับ

การให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 80.00 ทำตามที่ได้รับคำแนะนำ รองลงมาร้อยละ 34.00 นานาฝึกที่บ้าน และร้อยละ 10.00 นำไปพบตามนัดอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 26 การติดต่อกับครู

การติดต่อกับครู	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>การติดต่อกับครู</u>		
1. ติดต่อเป็นประจำ	43	86.00
2. ติดต่อบ้าง ๆ ครั้ง	7	14.00
<u>ระยะเวลาที่ติดต่อ</u>		
1. ทุกวัน	20	40.00
2. เฉพาะเวลาที่ครูติดต่อ	20	40.00
3. ทุกสัปดาห์	10	20.00
<u>วิธีการติดต่อ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
1. พูดคุยขณะมารับ - ส่งเด็ก	42	84.00
2. โทรศัพท์	11	22.00
3. จดหมาย	5	10.00
4. มาช่วยดูแลเด็กที่อยู่โรงเรียน	1	2.00
<u>จุดประสงค์ในการติดต่อติดต่อ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
1. ถ้ามถึงพัฒนาการของเด็ก	23	46.00
2. ใ้มีพัฒนาการดีขึ้นและให้เรียน	17	34.00
3. ปรึกษาเมื่อมีปัญหา	10	20.00
4. ให้ความร่วมมือกับครู	3	6.00
5. ขอความช่วยเหลือ, บอกให้ดูแลเมื่อเด็กไม่สบาย	2	4.00
6. อยากมีความรู้	2	4.00

ตารางที่ 26 การติดต่อกับครู (ต่อ)

การติดต่อกับครู	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>วิธีการให้ความร่วมมือกับครู (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
1. ทำตามที่ครูแนะนำ	22	44.00
2. ช่วยดูแลการบ้าน	15	30.00
3. นำเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ	8	16.00
4. นำกิจกรรมที่โรงเรียนมาฝึกที่บ้านอีกครั้งหนึ่ง	4	8.00
5. ให้ความร่วมมือเมื่อมีกิจกรรม	3	6.00

จากตารางที่ 26 แสดงว่าการติดต่อกับครู ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 86.00 ติดต่อกับครูเป็นประจำ และมีเพียงร้อยละ 14.00 เท่านั้นที่ติดต่อกับครูนาน ๆ ครั้ง

ระยะเวลาที่ผู้ปกครองติดต่อกับครู ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 40.00 ติดต่อกับครูทุกวันและเฉพาะเวลาที่ครูติดต่อไป เท่านั้น รองลงมาร้อยละ 20.00 คือติดต่อทุกวัน วิธีการติดต่อกับผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 จะพูดคุยขณะมารับ-ส่งเด็ก รองลงมาร้อยละ 22.00 ใช้โทรศัพท์ ร้อยละ 10.00 ติดต่อทางจดหมาย และร้อยละ 2.00 มาช่วยดูแลเด็กขณะอยู่ที่โรงเรียน ตามลำดับ

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 46.00 ติดต่อกับครูเพื่อถามถึงพัฒนาการของเด็ก รองลงมาร้อยละ 34.00 ติดต่อกับครูเพื่อให้มีพัฒนาการดีขึ้นและให้เรียน ร้อยละ 20.00 ติดต่อเพื่อปรึกษาเมื่อมีปัญหา และร้อยละ 3.51 ติดต่อกับครูเพื่อขอความช่วยเหลือ, บอกให้ดูแลเมื่อเด็กไม่สบายและอยากมีความรู้ เท่านั้น

วิธีการให้ความร่วมมือกับครู ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 44.00 ให้ความร่วมมือกับครูโดยการทำตามที่คุณแนะนำ รองลงมาร้อยละ 30.00 ช่วยดูแลการบ้าน ร้อยละ 16.00 นำเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 8.00 นำกิจกรรมที่โรงเรียนมาฝึกที่บ้านอีกครั้งหนึ่งและ

ร้อยละ 6.00 ให้ความร่วมมือเมื่อมีกิจกรรม ตามลำดับ

3.2 ผลการวิจัยจากการสังเกต

ผู้วิจัยมีข้อค้นพบจากการสังเกตแต่ละประเด็นดังนี้

1) กิจกรรมประจำวันของเด็ก เมื่อกลับถึงบ้านตอนเย็น ผู้ปกครองมีขนมให้เด็ก 1 ชิ้น ขนมถุงกรอบๆ ตามท้องตลาด นมกล่อง ขนมปัง น้ำหวาน หรือไอศกรีม และหลังจากนั้นผู้ปกครอง หรือญาติผู้ใหญ่ หรือพี่เลี้ยงที่วางจะช่วยเหลือถอดเสื้อผ้าโดยส่วนใหญ่อะไรสักอย่างหนึ่งแล้วให้เด็กทำเอง การรับประทานอาหารเย็น ผู้วิจัยพบว่าเด็กรับประทานอาหารเช้า เช่นเดียวกับผู้ใหญ่แต่สัจใจกว่า เช่น ไข่เจียว แกงจืด ข้าวผัด ไข่ไก่ ผักกัก เป็นต้น

ในการทำให้เด็กช่วยตัวเองตามความสามารถ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงช่วยเหลือกระตุ้น และถอดเสื้อผ้าจากการแต่งกาย ก่อนนำเด็กไปอาบน้ำ เมื่อเด็กเข้าห้องน้ำ ผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงช่วยทำความสะอาดอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อมีการบ้าน ผู้ปกครองนั่งข้างๆ เด็ก และพูดกระตุ้นให้เด็กทำ

ในการจัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับวัยและสภาพนั้น ผู้วิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของใช้เหมือนเด็กปกติทั่วไป และมีของใช้เป็นของตนเอง ทั้งเครื่องแต่งกาย ของใช้ในชีวิตประจำวัน และมีเด็กเพียงร้อยละ 4.00 เท่านั้นที่ต้องจัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก 1 ชิ้น ชิ้นที่ต่อค้ำยาวไว้จับเพื่อรับประทานอาหาร และรถเข็น เพราะเด็กเดินไม่ไหว

ผู้ปกครองทั้งหมดดูแลความสะอาดของร่างกายและการแต่งกายของเด็กอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยพบคือ ขณะรับประทานอาหารผู้ปกครองผู้ปกครองคอยเช็ดตัวให้ไปล้างมือเมื่อเล่นทราย เล่นจักรยานถีบ และเล่นนอกบ้านเสร็จแล้ว การแต่งกายของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กทั้งหมดที่ผู้วิจัยพบแต่งกายสะอาดเรียบร้อยสวยงาม เหมือนกับบุตรคนอื่นๆ ในครอบครัว

ในการทำให้เด็กช่วยงานบ้านตามความสามารถนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีเพียงร้อยละ 8.00 ที่ให้เด็กช่วยงานบ้าน คือ ไปเอาผ้ามาเช็ดโต๊ะ เอาเสื้อผ้าของตนเองไปใส่ตะกร้า เก็บของเล่นและเตรียมจาน ช้อน แก้วน้ำมาวางไว้บนโต๊ะอาหาร

การดูรายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 1 ดูโทรทัศน์ รายการที่เด็กดูคือรายการประจำวันตอนเย็น และวีดิโอการ์ตูน เพลง ครอบผู้ใหญ่อีกบ้าง และบ้างก็ดูหนังดิสนีย์หรือดูกับพี่น้องในขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

2) การเล่น ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองจัดหาของเล่นให้แก่เด็ก ได้แก่ รถยนต์ของเล่นคันเล็ก ๆ ตุ๊กตา ตัวต่อ ของเล่นทราย ของจำลอง เช่น ชุดหมอ ชุดทนาย ลูกบอล เป็นต้น ผู้ปกครองทั้งหมดพาให้เด็กมีเวลาเล่นกับคนอื่น ๆ ได้แก่ พี่น้องญาติ พี่เลี้ยง และเด็กคนอื่นนอกบ้าน ตามลำดับ ในการสังเกตครั้งนี้ไม่พบว่า เด็กทะเลาะกันขณะที่เล่น

3) การปฏิบัติของคนอื่น ๆ ในบ้าน ผู้วิจัยพบว่า คนอื่น ๆ ในบ้านโดยเฉพาะผู้ปกครองให้ความรักใคร่สนิทสนม กอด หอมแก้ม เมื่อเด็กกลับจากการรับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และคอยดูแลเด็กขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ส่วนพี่น้องของเด็ก เล่นกันดี สำหรับผู้สมรสของผู้ปกครองที่ผู้วิจัยพบจำนวน 20 ราย มี 15 ราย สนใจเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามาก พูดคุย หยอกล้อให้เด็กสนุกสนาน และเล่นกับเด็ก

4) การปฏิบัติเมื่อเด็กทำผิด ผู้วิจัยพบว่า มีเด็กร้อยละ 4.00 ที่ส่งเสียงดังในขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ ผู้ปกครองจึงดุเด็กและบอกให้อยู่เฉยๆ หลังจากนั้นได้เอาเด็กมานั่งที่ตัก เด็กที่นั่งเฉยๆโดยดี

5) การฝึกมารยาทและการเข้าสังคม ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองทั้งหมดบอกให้เด็กไหว้ผู้วิจัยทั้งตอนแรกที่พบและตอนที่ผู้วิจัยกำลังจะกลับ ให้เด็กไปบอกพี่เลี้ยงเอาน้ำเย็นมาให้ผู้วิจัย และพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 กล้าพูดคุยกับผู้วิจัย

3.3 สรุปผลการวิจัยเชิงบรรยาย

3.3.1 กิจกรรมประจำวันของเด็ก

ในเรื่องกิจวัตรประจำวันของเด็กนั้น เด็กส่วนใหญ่ตื่นนอนระหว่างเวลา 5.31 - 6.30 น. การทำกิจวัตรต่างๆ ในตอนเช้า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองพาให้เด็ก การล้างหน้าแปรงฟัน การอาบน้ำ และการแต่งกาย

ส่วนการรับประทานอาหารเช้า ผู้ใหญ่จำนวนมากช่วยบือนาที่
รองลงมาให้เด็กกินเอง และการขับถ่าย เด็กส่วนใหญ่น่าสามารถเข้าห้องน้ำหรือนั่งกระโถนได้เอง
โดยผู้ใหญ่ช่วยทำความสะอาดทุกครั้ง มีจำนวนน้อยที่เด็กบอกเวลาจะขับถ่ายมาให้ได้อ่างผู้ใหญ่
ทำความสะอาดทุกครั้ง

การไปโรงเรียน เด็กจำนวนมากไปโรงเรียนระหว่างเวลา 6.31-
7.30 น. และกลับจากโรงเรียนเวลา 15.01 - 17.00 น. ส่วนการทำอาหารบ้าน ส่วนใหญ่
ให้เด็กทำเองทั้งหมดโดยผู้ใหญ่คอยให้ความช่วยเหลืออยู่ใกล้ ๆ

การดูรายการโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ผู้ใหญ่เปิดให้และนั่งดูด้วยเป็นบางครั้ง
และผู้ใหญ่เปิดให้และให้เด็กนั่งดูคนเดียว

การช่วยงานบ้าน ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่น่าให้เด็กช่วยงานบ้านบ้างเป็นบางครั้ง
การรับประทานอาหารเย็น ส่วนใหญ่ผู้ปกครองให้เด็กกินเอง ส่วน
การนอน เด็กส่วนใหญ่นอนกับพ่อแม่ มีจำนวนน้อยที่นอนกับญาติผู้ใหญ่หรือที่เลี้ยง เด็กส่วนใหญ่
นอนเวลา 19.00 - 20.00 น.

3.3.2 การเล่นของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ได้เล่นทุกวัน บุคคลที่เด็กเล่นด้วยมากที่สุด คือพี่น้อง
รองลงมาคือ พ่อแม่ พี่เลี้ยง เด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน ญาติผู้ใหญ่ เด็กที่รักกว่านอกบ้าน และ
คนงาน ตามลำดับ

บริเวณที่เล่น บริเวณที่เด็กส่วนใหญ่เล่น คือในบ้าน โดยมีวิธีการเล่น
คือ เล่นตามวิธีการเล่นของเด็กเล่น รองลงมาคือ เล่นสมมติ เดินเล่น วิ่งเล่น ซ่อนหา ดูหนังสื่อ
ป็นป้าย ละครตบตีสั่งกา ร้องเพลง เดิน และวาดภาพระบายสีและนั่งคุยกันหยอกล้อกัน ตามลำดับ

สิ่งที่เล่น สิ่งที่เด็กส่วนใหญ่เล่นมากที่สุดคือ เล่นของเล่นทั่วไป
รองลงมา คือ เล่นจิกยานถีบและรถคันเล็กๆ เครื่องเล่น เกมกต และของใช้ ตามลำดับ

การทะเลาะกันขณะที่เล่น เด็กส่วนใหญ่มีการทะเลาะกันบ้าง เมื่อ
เด็กทะเลาะกัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักเหตุผลมาให้ทะเลาะกัน รองลงมา คือ ดุคนคิด ตีคนคิด
ดูเด็กปกติ ดีทั้งสองคน และห้ามเล่นด้วยกัน ตามลำดับ

3.3.3 วันหยุดของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่นิยมเล่นในวันหยุด บุคคลที่เด็กส่วนใหญ่นิยมเล่นด้วยมากที่สุดคือ เล่นกับพี่น้อง รองลงมาคือพ่อแม่ เด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน ญาติผู้ใหญ่ พี่เลี้ยง และเล่นคนเดียวตามลำพัง

เด็กส่วนใหญ่นิยมดูโทรทัศน์ รายการที่เด็กส่วนใหญ่นิยม คือ รายการเพลง รองลงมา คือ ธรรมชาติและการ์ตูน และรายการที่เด็กดูน้อยที่สุด คือ เกมโชว์ต่าง ๆ

เด็กส่วนใหญ่นิยมไปนอกบ้าน สถานที่ที่เด็กส่วนใหญ่นิยมไปคือศูนย์การค้า รองลงมา คือ บ้านญาติพี่น้อง สวนสัตว์ ร้านอาหาร ฯลฯ โดยที่เด็กส่วนใหญ่นิยมมีโอกาสได้ไปทั้งครอบครัว มีจำนวนน้อยมากที่ไปกับพี่เลี้ยง

เด็กส่วนใหญ่นิยมได้ช่วยงานบ้าน ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ในวันหยุด เด็กจำนวนมากมักจะวาดรูประบายสี รองลงมา คือ ไปว่ายน้ำและเรียนพิเศษ

3.3.4 การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน

บุคคลที่เด็กใกล้ชิดและสนิทด้วยมากที่สุดคือ พ่อแม่

สิ่งที่เด็กกลัว เด็กส่วนใหญ่นิยมกลัวบางสิ่งบางอย่าง สิ่งที่กลัวมากที่สุดคือ กลัวคนแปลกหน้าและกลัววัตถุบางอย่าง

การปฏิบัติของพี่น้องต่อเด็ก เด็กส่วนใหญ่นิยมมีพี่น้อง พี่น้องของเด็กส่วนใหญ่นิยมรักกันมาก เล่นกันตามปกติช่วยดูแลพี่หรือน้อง ทั้งนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมสนับสนุนให้เด็กเข้ากับพี่น้องและบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน และสนับสนุนรอยยิ้มให้เล่นด้วยกันมากที่สุด รองลงมา โดยการสอนหรือบอกว่าพี่หรือน้องไม่ปกติต้องช่วยกันดูแล บอกให้รักกันมากๆ บอกให้ช่วยเลี้ยงน้อง และพาไปบ้านญาติพี่น้องบ่อยๆ ตามลำดับ

การอบรมความประพฤติของเด็ก ผู้ปกครองจำนวนมากบอกให้ทำในสิ่งที่ดีที่ต้องการ เช่น บอกให้ไหว้ ทักทาย เมื่อกลับมาบ้าน รองลงมา คือ สอนให้ทำอีกครั้งเมื่อทำไม่ดี ดูเมื่อทำไม่ดี และห้ามทำในสิ่งที่ไม่ดี มีจำนวนน้อยมากที่ตีเมื่อทำผิด

เมื่อเด็กพยายามทำอะไรต่าง ๆ แต่ทำไม่ได้ดี ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมจะช่วยให้ โดยการช่วยทำให้เป็นบางครั้งและฝึกให้เด็กทำ ช่วยทำทั้งหมด ช่วยจับมือทำ และช่วยทำครั้งหนึ่งแล้วให้เด็กทำต่อ และเมื่อเด็กทำผิด วิธีการที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุด คือ การดุและการตี และผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมอธิบายเมื่อเด็กทำผิดทุกครั้ง มีจำนวนน้อยมากที่ไม่ได้อธิบาย

3.3.5 การติดต่อกับนักวิชาชีพ

นักวิชาชีพที่ผู้ปกครองจำนวนมากติดต่อกันมากที่สุด คือ นักอรรถบำบัดและนักกระตุ้นพัฒนาการ ร้องลงมากคือ แพทย์เด็กทั่วไป

ระยะเวลาที่ติดต่อ ผู้ปกครองจำนวนมากติดต่อทุกสัปดาห์ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะไปพบแพทย์เอง จุดประสงค์ในการติดต่อกับผู้ปกครองติดต่อกับแพทย์คือ เพื่อรักษาให้หายจากโรค ร้องลงมากคือ เพื่อให้พูดได้ และให้มีพัฒนาการดีขึ้น และในการให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือโดยหาตามที่ได้รับคำแนะนำ ร้องลงมากคือ นำมาฝึกที่บ้าน และนำไปพบตามนัดอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

3.3.6 การติดต่อกับครู

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครูเป็นประจำ ระยะเวลาผู้ปกครองจำนวนมากติดต่อกับครู คือ ทุกวันและเฉพาะเวลาที่ครูติดต่อไป

วิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครู คือ การพูดคุยขณะมารับ - ส่งเด็ก ร้องลงมากคือ ใช้โทรศัพท์ และติดต่อทางจดหมาย ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีวัตถุประสงค์ในการติดต่อกับครู คือ ติดต่อเพื่อถามถึงพัฒนาการของเด็ก ร้องลงมากคือ ให้มีพัฒนาการดีขึ้นและให้เรียน และเพื่อปรึกษาเมื่อมีปัญหากตามลำดับ ส่วนวิธีการให้ความร่วมมือกับครูนั้น ผู้ปกครองจำนวนมากหาตามที่ครูแนะนำ ร้องลงมากคือ ช่วยดูแลการบ้าน นำเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ นำกิจกรรมที่โรงเรียนมาฝึกที่บ้าน อีกครั้งหนึ่ง และให้ความร่วมมือเมื่อมีกิจกรรม ตามลำดับ

4. ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง

4.1 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองนี้มีข้อมูลทั้งสิ้น 9 ตาราง คือ ตารางที่ 27 ถึง ตารางที่ 35 ดังแสดงโดยลำดับได้ดังนี้

ตารางที่ 27 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเมื่อไปทำงาน

ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ที่ทำงานไกลจากบ้าน		
1.1 ไม่มีที่ทำงาน	25	50.00
1.2 ไกล	10	20.00
1.3 ไม่มีไกล	8	16.00
1.4 ทำงานอยู่ที่บ้าน	7	14.00
2. ใช้เวลาในการเดินทาง		
2.1 ไม่มีเสียเวลาเดินทาง	32	58.18
2.2 ไม่มีเกิน 30 นาที	3	5.45
2.3 ประมาณ 30 นาที	5	9.09
2.4 ประมาณ 60 นาที	8	14.55
2.5 2 ชั่วโมงขึ้นไป	7	12.75
3. ช่วงเวลาในการดูแลเด็ก (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
3.1 ตอนเช้า	20	40.00
3.2 ตอนเย็น	36	72.00
3.3 กลางคืน	6	12.00
3.4 วันหยุด	13	26.00

ตารางที่ 27 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเมื่อไปทำงาน (ต่อ)

ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน	จำนวน N=50	ร้อยละ
3.5 อยู่กับเด็กตลอดเวลา	8	16.00
3.6 ไม่มีเวลา	1	2.00
4. คนดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน		
4.1 ไม่มี	12	24.00
4.2 มี	38	76.00
<u>ผู้ที่ช่วยดูแลเด็ก</u>	จำนวน (N=38)	
4.2.1 พี่เลี้ยง	10	26.32
4.2.2 ญาติพี่น้อง	11	28.94
4.2.3 คู่สมรส	4	10.53
4.2.4 ครู หรือ ผู้ดูแลเด็ก	13	34.21
5. การต้องการคนช่วยดูแลเด็ก		
5.1 ไม่ต้องการ	18	36.00
<u>เหตุที่ไม่ต้องการ</u>	จำนวน (N=18)	
1. กลัวจะเลี้ยงไม่ดี	11	61.11
2. มีงานดูแลแล้ว	4	22.22
3. เด็กรักตนเองแล้วดูแลเองได้	2	11.11
4. ไม่มีเงินจ้าง	1	5.56

ตารางที่ 27 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านการดูแลเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเมื่อไปทำงาน (ต่อ)

ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน	จำนวน N=50	ร้อยละ
5.2 ต้องการ	32	64.00
<u>เหตุผลที่ต้องการ</u>	จำนวน (N=32)	
1. อยากให้มีคนคอยดูแลเด็กตลอดเวลา	12	37.50
2. อยากลดภาระในการดูแลเด็ก	10	31.25
3. อยากมีเวลาเป็นของตนเองบ้าง	9	28.13
4. จะไปทำงานหารายได้เพิ่ม	1	3.12

จากตารางที่ 27 แสดงว่าในการดูแลเด็กเมื่อไปทำงานนั้น ผู้ปกครองจำนวนครึ่งหนึ่ง ร้อยละ 50.00 ไม่ไปทำงาน รองลงมาร้อยละ 20.00 ทำงานอยู่ไกล ร้อยละ 16.00 ทำงานอยู่ไม่ไกล และน้อยที่สุดร้อยละ 14.00 ทำงานอยู่ที่บ้าน

เรื่องการใช้เวลาในการเดินทาง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 58.18 ไม่เสียเวลาเดินทาง รองลงมาร้อยละ 14.55 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 60 นาที และมีเพียงร้อยละ 5.45 เท่านั้นที่ใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 30 นาที

เรื่องช่วงเวลาในการดูแลเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 64.00 มีเวลาดูแลเด็กตอนเย็น รองลงมาร้อยละ 40.00 มีเวลาดูแลเด็กตอนเช้า ร้อยละ 26.00 ดูแลเด็กในวันหยุด ร้อยละ 16.00 อยู่กับเด็กตลอดเวลา ร้อยละ 12.00 ดูแลเด็กเวลากลางคืน และมีเพียงร้อยละ 2.00 เท่านั้นที่ไม่มีเวลาดูแลเด็ก

เรื่องผู้ดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 มีคนดูแลเมื่อไปทำงาน และร้อยละ 24.00 ไม่มีคนดูแลเมื่อไปทำงาน คนที่ดูแลเด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 34.21 คือ ครูหรือผู้ดูแลเด็ก รองลงมาร้อยละ 28.94 คือ ญาติพี่น้อง ร้อยละ 26.32 คือ พี่เลี้ยง

และน้อยที่สุดร้อยละ 10.53 คือกลุ่มรวม

เรื่องความต้องการคนช่วยดูแลเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 64.00 ระบุว่าต้องการ
 ุคยส่วนใหญ่อ้อยละ 37.50 ำให้เหตุผลว่าอยากให้มีคนดูแลเด็กตลอดเวลา รองลงมาร้อยละ
 31.25 อยากลดภาระในการดูแลเด็ก ร้อยละ 28.13 อยากรมีเวลาเป็นของตนเองบ้าง และ
 น้อยที่สุดร้อยละ 3.12 ต้องการคนช่วยดูแลเด็กเพราะจะได้ไปทำงานหารายได้เพิ่มเติม
 มีผู้ปกครองร้อยละ 36.00 ำไม่ต้องำรคนช่วยดูแลเด็ก ุคยส่วนใหญ่อ้อยละ 61.11 กลัวจะเลี้ยง
 ำไม่ตี รองลงมาร้อยละ 22.22 มีคนดูแลแล้ว ร้อยละ 11.11 เห็นว่าเด็กโตแล้ว ดูแลเองได้
 และมีเพียง ร้อยละ 5.56 เท่านั้นที่ไม่มีเงินจ้าง

ตารางที่ 28 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการ
ของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ปัญหาและความต้องการด้านความรู้	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. แหล่งความรู้ (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1.1 การอบรม	20	40.00
1.2 แพทย์, พยาบาล	20	40.00
1.3 ครู	17	34.00
1.4 หนังสือ เอกสารคำแนะนำต่าง ๆ	13	26.00
1.5 หนังสือพิมพ์รายวัน	1	2.00
1.6 รายการโทรทัศน์	2	4.00
1.7 นิตยสาร	1	2.00
1.8 ญาติพี่น้อง	1	2.00
2. การนำความรู้มาใช้		
2.1 มาก	31	62.00
2.2 น้อย	11	22.00
2.3 มากที่สุด	8	16.00
3. ความเพียงพอของความรู้ที่ได้รับ		
3.1 ไม่เพียงพอ	44	88.00
3.2 เพียงพอ	6	12.00
4. การต้องการความรู้เพิ่มเติม		
4.1 ไม่ต้องการ	11	22.00
4.2 ต้องการ	39	78.00

ตารางที่ 28 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการ
ของเด็ก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ต่อ)

ปัญหาและความต้องการด้านความรู้	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>ความรู้ที่ต้องการ</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน (N=39)	
4.2.1 การส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการ	15	38.46
4.2.2 การฝึกพูด	13	33.33
4.2.3 การฝึกให้ช่วยตนเอง	9	23.08
4.2.4 ลักษณะและพฤติกรรมของเด็ก่อนวัย- เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	9	23.08
4.2.5 การเรียนร่วมกับเด็กปกติ	5	12.82
4.2.6 การอบรมเลี้ยงดู	4	10.26

จากตารางที่ 28 แสดงว่าเรื่องแหล่งความรู้ที่ผู้ปกครองได้รับ ผู้ปกครองจำนวนมาก ร้อยละ 40.00 ได้รับความรู้จากอบรม จากแพทย์, พยาบาล เท่ากัน รองลงมา ร้อยละ 34.00 ได้รับความรู้ ร้อยละ 4.00 ได้รับความรู้จากรายการโทรทัศน์ และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.00 ได้รับความรู้จากหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและญาติพี่น้อง

เรื่องการนำความรู้มาใช้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 62.00 นำความรู้ที่ได้รับมาใช้น้อย ร้อยละ 22.00 นำความรู้มาใช้น้อย และร้อยละ 16.00 ที่นำความรู้มาใช้น้อยที่สุด

เรื่องความเพียงพอของความรู้ที่ได้รับ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 85.00 ได้รับความรู้ยังไม่เพียงพอ มีเพียงร้อยละ 15.00 เท่านั้น ที่ระบุว่าได้รับเพียงพอ

เรื่องความต้องการความรู้เพิ่มเติม ผู้ปกครองส่วนใหญ่อ้อยละ 78.00 ต้องการความรู้เพิ่มเติม และร้อยละ 22.00 ไม่ต้องการความรู้เพิ่มเติม ผู้ปกครองที่ต้องการความรู้เพิ่มเติม

จำนวนมากร้อยละ 38.46 ต้องการความรู้เรื่องการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการ ร้องลงมา
ร้อยละ 33.33 ต้องการความรู้เรื่องการฝึกพูด ร้อยละ 23.08 ต้องการความรู้เรื่องการฝึก
ให้ช่วยตนเอง และลักษณะและพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
เท่ากัน ร้อยละ 12.82 ต้องการความรู้เรื่องการเรียนร่วมกับเด็กปกติ และร้อยละ 10.26
ต้องการความรู้เรื่องการอบรมเลี้ยงดู ตามลำดับ

ตารางที่ 29 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านสุขภาพของตนเอง

ปัญหาและความต้องการด้านสุขภาพ	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ไม่มีปัญหา	41	82.00
2. มีปัญหา	9	18.00
<u>ความต้องการความช่วยเหลือทางด้านสุขภาพ</u>		จำนวน (N=9)
2.1 หากคนช่วยเลี้ยงดู	6	66.67
2.2 ฝึกเข้าเรียนเร็ว ๆ	2	22.22
2.3 นำไปฝากคนอื่นเลี้ยง	1	11.11

จากตารางที่ 29 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 82.00 ไม่มีปัญหาทางด้านสุขภาพ
และร้อยละ 18.00 มีปัญหาทางด้านสุขภาพ ในรายที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ
66.67 ต้องการความช่วยเหลือทางด้านหากคนช่วยเลี้ยงดู ร้องลงมาร้อยละ 22.22 อยากให้เข้า
เรียนเร็ว ๆ และร้อยละ 11.11 ต้องการนำเด็กไปฝากคนอื่นเลี้ยง ตามลำดับ

ตารางที่ 30 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสและความสนใจของคู่สมรสต่อครอบครัวเมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส</u>		
1. สนใจครอบครัวเหมือนเดิม	32	64.00
2. สนใจครอบครัวมากขึ้น	13	26.00
3. ครอบครัวแตกแยก	3	6.00
4. สนใจครอบครัวน้อยลง	2	4.00
<u>การทะเลาะกับคู่สมรสอันมีสาเหตุมาจากการมีเด็กที่มีความ</u>		
<u>บกพร่องทางสติปัญญา</u>		
1. ไม่เคย	43	86.00
2. เคย	7	14.00

จากตารางที่ 30 แสดงว่าเมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 64.00 คู่สมรสยังสนใจครอบครัวเหมือนเดิม ร้อยละ 26.00 คู่สมรสสนใจครอบครัวมากขึ้น มีเพียงร้อยละ 6.00 เท่านั้นที่ครอบครัวแตกแยก และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 86.00 ไม่เคยทะเลาะกับคู่สมรสอันมีสาเหตุมาจากการมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีเพียงร้อยละ 14.00 เท่านั้นที่เคยทะเลาะกัน

ตารางที่ 31 ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูระหว่างพ่อ แม่ และญาติผู้ใหญ่

ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ไม่มี ความขัดแย้ง	29	58.00
2. มีความขัดแย้ง	21	42.00
<u>วิธีการที่ใช้เพื่อลดความขัดแย้ง</u>	จำนวน (N=21)	
2.1 ทำเฉย ๆ	10	47.62
2.2 อธิบายเหตุผลให้เข้าใจ	8	30.10
2.3 หย่า แยกกันอยู่	2	9.52
2.4 ยอมให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	1	4.76

จากตารางที่ 31 แสดงว่าวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และพ่อแม่กับญาติผู้ใหญ่ของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 58.00 ไม่มี ความขัดแย้งกัน และร้อยละ 42.00 มีความขัดแย้ง เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 47.62 ลดความขัดแย้งโดยการทำเฉย ๆ รองลงมา ร้อยละ 30.10 อธิบายเหตุผลให้เข้าใจ ร้อยละ 9.52 หย่า แยกกันอยู่ และ ร้อยละ 4.76 ยอมให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ตามลำดับ

ตารางที่ 32 ปัญหาด้านการทำให้เวลาแก่บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว และปฏิกิริยาของบุคคลในครอบครัว

ปัญหาด้านการทำให้เวลาและปฏิกิริยาของบุคคลในครอบครัว	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>ความเพียงพอของเวลาที่ให้แก่บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว</u>		
1. มีเวลา ไม่มีปัญหา	46	92.00
2. ไม่มีเวลา มีปัญหา	4	8.00
<u>ปฏิกิริยาของบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวเมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา</u>		
1. คู่สมรส		
1.1 ช่วยกันเลี้ยงและดูแลเด็ก	18	36.00
1.2 รักและห่วงมาก	13	26.00
1.3 รักเหมือนเดิม	10	20.00
1.4 ทำงานอย่างเดียวให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเลี้ยงลูก	6	12.00
1.5 ไม่สนใจครอบครัว	2	4.00
1.6 อารมณ์ไม่ดีเมื่อเห็นลูก	1	2.00
2. บุตรคนอื่น ๆ		
2.1 ไม่มีบุตรคนอื่น ๆ ในครอบครัว	15	30.00
2.2 มีบุตรคนอื่น ๆ ด้วย	35	70.00
ปฏิกิริยาของพี่น้อง	จำนวน (n=35)	
2.2.1 เล่นกันปกติ	21	60.00
2.2.2 รักกันมาก ช่วยดูแล	9	25.71
2.2.3 บอกว่าพ่อแม่รักเด็กที่มีความบกพร่องมากกว่า	4	11.43
2.2.4 ไม่รักน้องเลย ชอบแกล้ง	1	2.86

ตารางที่ 32 ปัญหาด้านการใช้เวลาแก่บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว และปฏิกิริยาของบุคคลในครอบครัว (ต่อ)

ปัญหาด้านการใช้เวลาและปฏิกิริยาของบุคคลในครอบครัว	จำนวน N=50	ร้อยละ
3. ญาติผู้ใหญ่		
3.1 ไม่มีญาติผู้ใหญ่	28	56.00
3.2 มีญาติผู้ใหญ่	22	44.00
ปฏิกิริยาของญาติผู้ใหญ่	จำนวน (N=22)	
3.2.1 ช่วยดูแล	11	50.00
3.2.2 รักสงสารและตามใจมาก	8	36.36
3.2.3 ชอบเล่นกับเด็ก	2	9.09
3.2.4 ไม่สนใจ	1	4.55
<u>ถนนช่วยดูแลเด็กเมื่อต้องการพักผ่อน</u>		
(ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1. ที่เลี้ยง	21	42.00
2. สามีหรือภรรยา	18	36.00
3. ญาติผู้ใหญ่	12	24.00
4. ไม่มีคนช่วยดูแล	5	10.00
5. ที่นั่งของเด็ก	2	4.00

จากตารางที่ 32 แสดงว่าเรื่องเวลาที่ให้บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 มีเวลา ไม่มีปัญหา และมีเพียงร้อยละ 8.00 เท่านั้นที่ไม่มีเวลามีปัญหา

เรื่องปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว ผู้สมรสจำนวนมากร้อยละ 36.00 ช่วยกัน

เลี้ยงและดูแลเด็ก รองลงมาร้อยละ 26.00 รักและห่วงมากขึ้น ร้อยละ 20.00 รักกันเหมือนเดิม ร้อยละ 12.00 ทำงานอย่างเดียวก้ออีกฝ่ายขาดฝ่ายหนึ่งเลี้ยงลูก และมีเพียงร้อยละ 4.00 ที่ไม่สนใจครอบครัว และร้อยละ 2.00 เท่านั้นที่อารมณ์ไม่ดีเมื่อเห็นลูก

ในครอบครัวของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 มีบุตรคนอื่น ๆ ด้วย และร้อยละ 30.00 ไม่มีบุตรคนอื่น ๆ ในครอบครัว ในครอบครัวที่มีบุตรคนอื่น ๆ ด้วย ที่น้องของเด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 เล่นกันปกติ รองลงมาร้อยละ 25.71 รักกันมาก ช่วยดูแล ร้อยละ 11.43 บอกว่าพ่อแม่รักเด็กที่มีความบกพร่องมากแล้ว และน้อยที่สุดร้อยละ 2.86 ไม่รักน้องเลย ชอบแกล้ง

ในครอบครัวของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 ไม่มีญาติผู้ใหญ่ และมีญาติผู้ใหญ่ร้อยละ 44.00 ในครอบครัวที่มีญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้ใหญ่ครึ่งหนึ่งร้อยละ 50.00 จะช่วยดูแลเด็ก รองลงมาร้อยละ 36.36 รักสงสารและตามใจมาก ร้อยละ 9.09 ชอบเล่นกับเด็ก และมีเพียงร้อยละ 4.55 ที่ไม่สนใจเด็ก

เรื่องคนช่วยดูแลเด็กเมื่อผู้ปกครองต้องการพักผ่อนนั้น ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 42.00 มีพี่เลี้ยงช่วยดูแล รองลงมาร้อยละ 36.00 สามเณรหรือภรรยาช่วยดูแล ร้อยละ 24.00 มีญาติผู้ใหญ่ช่วยดูแล และมีเพียงร้อยละ 10.00 เท่านั้นที่ไม่มีคนดูแลเด็ก

ตารางที่ 33 ความต้องการของผู้ปกครองในการให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เรียนร่วมกับเด็กปกติ

ความต้องการให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เรียนร่วมกับเด็กปกติ	จำนวน	ร้อยละ
	N=50	
<u>ความต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ</u>		
1. ต้องการ	47	94.00
<u>เหตุผล</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน (N=47)	
1.1 ให้เด็กปฏิบัติ เช่นเดียวกับเด็กปกติอยู่ร่วมกับเด็กปกติได้	25	53.19
1.2 ให้เด็กเลียนแบบเด็กปกติ	20	42.55
1.3 ให้เด็กเข้าสังคมกับคนทั่ว ๆ ไปได้	3	6.38
1.4 การเรียนร่วมส่งเสริมเด็กได้ดีกว่า	2	4.26
2. ไม่ต้องการ	3	6.00
<u>เหตุผล</u> (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)	จำนวน (N=3)	
2.1 กลัวเด็กมีบาดแผล	3	100.00
2.2 เด็กยังไม่มีความพร้อม	3	100.00
2.3 กลัวเด็กปกติไม่ยอมรับ	1	33.33
2.4 กลัวว่าไม่มีใครเข้าใจเด็ก	1	33.33
<u>การนำเด็กไปสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ</u>		
1. ไม่เคย	36	72.00
2. เคย	14	28.00
การปฏิบัติของครูใหญ่และครูเมื่อนำเด็กไปสมัคร	จำนวน (N=14)	
1. ไม่ยอมรับเข้าเรียน	1	7.14
2. ตอนแรกๆ ไม่รับ	6	42.86
3. รับเข้าเรียนตามปกติ	7	57.00

ตารางที่ 33 ความต้องการของผู้ปกครองในกาาาห้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
เรียนร่วมกับเด็กปกติ (ต่อ)

ความต้องการในกาาาห้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญาเรียนร่วมกับเด็กปกติ	จำนวน N=50	ร้อยละ
การปฏิบัติของเพื่อนๆ และพ่อแม่คนอื่นๆ ในโรงเรียน		
อนุบาลอื่น	จำนวน (N=14)	
1. เด็กเล่นกันปกติ	7	50.00
2. ผู้ปกครองถามข่าวคราวและช่วยเหลืออยู่เสมอ	5	35.71
3. ผู้ปกครองไม่ยอมกาาาห้เรียนด้วยกัน	1	7.14
4. ผู้ปกครองไม่สนใจ	1	7.14

จากตารางที่ 33 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 94.00 ต้องการให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 53.19 มีเหตุผลว่าต้องการให้เด็กปฏิบัติ เช่นเดียวกับเด็กปกติ อยู่ร่วมกับเด็กปกติได้ รองลงมาร้อยละ 42.55 ต้องการให้เด็กเลียนแบบเด็กปกติ ร้อยละ 6.38 ต้องการให้เด็กเข้าสังคมกับคนทั่วๆ ไปได้ และร้อยละ 4.22 ต้องการให้เด็กเรียนร่วม เพราะการเรียนร่วมส่งเสริมเด็กได้ดีกว่าตามลำดับ

มีผู้ปกครองร้อยละ 6.00 ไม่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยผู้ปกครองที่ไม่ต้องการให้เรียนร่วมทั้งหมดร้อยละ 100.00 ให้เหตุผลว่ากลัวเด็กมีปมด้อย และเด็กยังไม่มีความพร้อม เท่ากัน รองลงมาร้อยละ 33.33 ให้เหตุผลว่ากลัวเด็กปกติไม่ยอมรับ และกลัวว่าไม่มีบุคลากรเข้าใจเด็ก เท่ากัน

การนำเด็กไปสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ นั้นมีผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ไม่เคยนำเด็กไปสมัคร และผู้ปกครองร้อยละ 28.00 เคยนำเด็กไปสมัคร เมื่อนำเด็กไปสมัคร

เข้าเรียน ผู้ปกครองระบุว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่อ้อยละ 57.00 รับเด็กเข้าเรียนตามปกติ รองลงมา ร้อยละ 42.86 ตอนแรก ๆ ไม่รับ และมีเพียงร้อยละ 7.14 เท่านั้นที่ไม่ยอมรับเข้าเรียน

การปฏิบัติของเพื่อน ๆ และพ่อแม่คนอื่น ๆ ในโรงเรียนอนุบาลอื่นๆ ผู้ปกครองจำนวนมาก ร้อยละ 50.00 ระบุว่าเด็กเล่นกันตามปกติ และผู้ปกครองร้อยละ 35.71 ระบุว่าพ่อแม่ของเด็ก บกดีตามข่าวคราวและช่วยเหลืออยู่เสมอ มีเพียงร้อยละ 7.14 เท่านั้นที่ระบุว่าพ่อแม่ของเด็กปกติ ไม่อยากให้เรียนด้วยกันและไม่สนใจ

ตารางที่ 34 ปัญหาการเดินทางมารับบริการ

ปัญหาการเดินทางมารับบริการ	จำนวน N=50	ร้อยละ
1. ไม่มีปัญหา	27	54.00
2. มีปัญหา	23	46.00
<u>สาเหตุ</u>	จำนวน (N=23)	
2.1 รถติด	13	56.52
2.2 ฝน	10	43.48
<u>แก้ปัญหาคือ</u>	จำนวน (N=23)	
1. มารับ-ส่งเร็วขึ้น	18	78.26
2. ขึ้นรถรับ-ส่งมาโรงเรียน	3	13.04
3. จัดหาพี่เลี้ยงมาส่งแทน	2	8.70

จากตารางที่ 34 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.00 ไม่มีปัญหาการเดินทางมารับบริการ และมีปัญหาร้อยละ 46.00 ในรายที่มีปัญหาการเดินทางมารับบริการ มีปัญหาเพราะรถติดมากที่สุดร้อยละ 56.52 และฝนร้อยละ 43.48 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 78.26 แก้ปัญหาโดยการมารับ-ส่งเร็วขึ้น รองลงมาร้อยละ 13.04 ให้เด็กขึ้นรถรับ-ส่งมาโรงเรียน และร้อยละ 8.70 จัดหาพี่เลี้ยงมาส่งแทน ตามลำดับ

ตารางที่ 35 ปัญหาและความต้องการด้านรายจ่ายของครอบครัว

ปัญหาและความต้องการด้านรายจ่าย	จำนวน N=50	ร้อยละ
<u>การเพิ่มของรายจ่าย</u>		
1. เพิ่มขึ้นมาก	39	78.00
2. เพิ่มขึ้นเล็กน้อย	7	14.00
3. ว่างเพิ่มขึ้น	4	8.00
<u>ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น (ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)</u>		
	จำนวน (N=46)	
1. ค่ารักษาพยาบาล	22	47.83
2. ค่าเดินทาง	22	47.83
3. ค่าของเล่น	16	34.78
4. ค่าอาหาร	14	30.43
5. ค่าภาษีเกี่ยวกับบ้าน	10	21.74
6. ค่าเรียน	10	21.74
7. ค่าที่เลี้ยง	8	17.39
8. ค่าที่นฟูสมรรถภาพและกระตุ้นพัฒนาการ	2	4.35
9. ซื้อพาหนะไว้ที่เลี้ยงรับส่งเด็ก	1	2.17
<u>ปัญหา รายได้ - รายจ่าย</u>		
1. ว่างมีปัญหา	44	88.00
2. มีปัญหา	6	12.00

ตารางที่ 35 ปัญหาและความต้องการด้านรายจ่ายของครอบครัว (ต่อ)

ปัญหาและความต้องการด้านรายจ่าย	จำนวน	ร้อยละ
	N=50	
<u>ความต้องการความช่วยเหลือเรื่องรายจ่าย</u>		
(ตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ)		
1. ค่ารักษาพยาบาล	4	44.45
2. ค่าเรียน	3	33.33
3. ค่าเดินทาง	1	11.11
4. ค่ารถรับ-ส่ง	1	11.11

จากตารางที่ 35 แสดงว่าเรื่องปัญหาการเพิ่มของรายจ่ายเนื่องจากมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 78.00 มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นมาก โดยมีรายจ่ายเพิ่มมากที่สุด คือค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทางร้อยละ 47.83 รองลงมาคือ ค่าของเล่น ร้อยละ 34.78 ค่าอาหารร้อยละ 30.43 ค่าเรียน และค่าภาษีรถยนต์ ร้อยละ 21.74 เท่ากัน ตามลำดับ

เรื่องปัญหารายได้ - รายจ่าย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ระบุว่าไม่มีปัญหา มีผู้ปกครองระบุว่ามีปัญหาเพียงร้อยละ 12.00 เท่านั้น ผู้ปกครองที่มีปัญหาส่วนใหญ่ร้อยละ 44.45 ต้องการความช่วยเหลือรายจ่ายด้านค่ารักษาพยาบาลมากที่สุด รองลงมาร้อยละ 33.33 คือค่าเรียน และน้อยที่สุดร้อยละ 11.11 คือค่าเดินทางและค่ารถรับ-ส่ง

ปัญหาอื่น ๆ ของผู้ปกครอง

นอกจากปัญหาต่างๆ ดังที่เสนอในตารางที่ 27 ถึงตารางที่ 35 ผู้ปกครองบางคนได้ระบุปัญหาอื่นๆ เพิ่มเติมดังนี้

1. สถานที่ที่ให้บริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีน้อย อยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐให้บริการไม่ดีเท่าที่ควร ค่าเช่า และให้ความสำคัญของผู้ปกครองน้อย
3. ในการนำเด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการแต่ละครั้ง ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง โดยเฉพาะโรงพยาบาลของเอกชน
4. การรอรับบริการจากรัฐบาล เช่น การเข้าเรียน ต้องรอคิวนาน

ความต้องการอื่น ๆ ของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองได้ระบุความต้องการเพิ่มเติมจากที่ต้นฉบับเสนอในตารางที่ 38 ถึงตารางที่ 46 ดังนี้

1. ต้องการให้แพทย์ทุกคนได้รู้แหล่งบริการและแนะนำได้ถูกต้องว่าจะนำไปรับบริการที่ใดได้บ้าง
2. ต้องการให้มีแหล่งบริการมากขึ้น ทั้งด้านการศึกษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ
3. ต้องการให้โรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนรับเด็กประเภทนี้
4. ต้องการให้รัฐมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้และแนะนำผู้อื่นได้
5. รัฐควรช่วยเหลือเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านสวัสดิการทางสังคม การรักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียน ค่าเดินทาง พร้อมทั้งมีรถรับ-ส่ง
6. ต้องการให้ลูกที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาช่วยเหลือตนเองได้ มีอาชีพเมื่อโตขึ้น จะได้นำมาเป็นภาระของสังคม
7. ต้องการให้มีพี่เลี้ยงที่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและสามารถช่วยฝึกเด็กขณะที่คุณปกครองต้องการพักผ่อนได้

4.2 ผลการวิจัยจากการสังเกต

ผู้วิจัยมีข้อค้นพบจากการสังเกตแต่ละประเด็นดังนี้

ผู้ปกครองร้อยละ 30.00 เลี้ยงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยตนเอง ไม่มีพี่เลี้ยงช่วยดูแลเด็ก

ผู้ปกครองร้อยละ 2.00 สุขภาพไม่ดี ดูท่าทางอ่อนเพลียเมื่อมาต้อนรับผู้วิจัยและให้สัมภาษณ์ เมื่อสอบถามดูทราบว่าไม่สบายต้องกินยาทุกวัน

ผู้ปกครองร้อยละ 6.00 ครอบครัแตกแยก จึงมาอยู่กับญาติผู้ใหญ่ในการสังเกตไม่พบความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับญาติผู้ใหญ่

บ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 อยู่ห่างจากแหล่งบริการแต่ไม่มีปัญหาการเดินทางเพราะส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 มีรถยนต์ หรือรถมอเตอร์ไซด์เป็นของตนเอง ส่วนผู้ปกครองร้อยละ 20.00 ไม่มีรถของตนเอง รับ-ส่งเด็กโดยการขึ้นรถประจำทาง รถรับจ้าง และรถรับ-ส่ง

4.3 สรุปผลการวิจัยเชิงบรรยาย

4.2.1 ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็กเวลาไปทำงาน

ผู้ปกครองจำนวนครึ่งหนึ่งไม่ได้ทำงานและส่วนใหญ่ไม่เสียเวลาเดินทาง ในการดูแลเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ดูแลเด็กตอนเย็นมากที่สุด รองลงมาคือ ตอนเช้า ระหว่างวันหยุด และตอนกลางคืน ตามลำดับ และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีคนดูแลเด็กเมื่อผู้ปกครองไปทำงาน คนดูแลเด็กคือ ครูหรือผู้ดูแลเด็ก ญาติพี่น้อง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการคนช่วยดูแลเด็กเพราะอยากให้มีคนคอยดูแลเด็กตลอดเวลา อยากลดภาระในการดูแลเด็ก และอยากมีเวลาเป็นของตนเองบ้าง ส่วนผู้ปกครองที่ไม่ต้องการคนช่วยดูแลเด็ก เพราะกลัวจะเลี้ยงไม่ดี

4.2.2 ปัญหาและความต้องการด้านความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการของเด็ก

แหล่งความรู้ที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้รับคือ ได้รับความรู้จากอบรม และ แพทย์, พยาบาล รองลงมาคือ ได้รับความรู้จากครู

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีโอกาสในด้านความรู้มาใช้ในระดับมาก และผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่ายังได้รับความรู้ไม่เพียงพอ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการความรู้เพิ่มเติม ความรู้ที่ต้องการมากที่สุด คือ การส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการ รองลงมาคือ การฝึกพูด การฝึกให้ช่วยตนเอง ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การเรียนร่วมกับเด็กปกติ และการอบรมเลี้ยงดู ตามลำดับ

4.2.3 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านสุขภาพของตนเอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่าสุขภาพของตนเอง เป็นปัญหาในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ส่วนผู้ปกครองที่ระบุว่ามีปัญหาสุขภาพต้องการความช่วยเหลือคือ ต้องการคนช่วยเลี้ยงดู ต้องการให้เด็กเข้าเรียนเร็วๆ และต้องการนำเด็กไปฝากคนอื่นเลี้ยง ตามลำดับ

4.2.4 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส

เมื่อมีลูกที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่สนใจครอบครัวเหมือนเดิม สนใจครอบครัวมากขึ้น มีจำนวนน้อยที่สนใจครอบครัวน้อยลง และครอบครัวแตกแยก นอกจากนี้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังระบุว่า ไม่เคยมีการทะเลาะกันโดยมีสาเหตุมาจากการมีลูกที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.2.5 ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูพ่อ แม่ และญาติผู้ใหญ่

พ่อ แม่ และญาติผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ไม่มีความขัดแย้งกัน ในรายที่มีความขัดแย้ง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ลดความขัดแย้งได้โดยการทะเลาะกัน และอธิบายเหตุผลให้เข้าใจ

4.2.6 ปัญหาด้านการใช้เวลาแก่บุคคลอื่นๆ ในครอบครัว และพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเวลาไม่มีปัญหามา เรื่องการใช้เวลาแก่บุคคลอื่นๆ ในครอบครัว ส่วนพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวเมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่ เข้าใจและสนับสนุนกันและกัน โดยการช่วยกันเลี้ยงและดูแลเด็ก รักและห่วงมากขึ้น และรักเหมือนเดิม ทั้งนี้มีเพียงจำนวนน้อยที่มีพฤติกรรมทางลบคือไม่สนใจครอบครัวและอารมณ์ไม่ดีเมื่อเห็นลูก

ครอบครัวส่วนใหญ่มักมีบุตรคนอื่น ๆ ด้วย และในครอบครัวดังกล่าว บุตรคนอื่น ๆ หรือพี่น้องของเด็กส่วนใหญ่รักใคร่ เล่นกันดี โดยรักกันมาก ช่วยดูแล และ เล่นกันปกติ อย่างไรก็ตามมีผู้ปกครองระบุว่าพี่น้องของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงกว่าพ่อแม่รักเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูงกว่า

ครอบครัวส่วนใหญ่ไม่มีญาติผู้ใหญ่ ส่วนในครอบครัวที่มีญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ให้ความเมตตาต่อเด็กโดยช่วยดูแล รักและสงสารตามใจมาก และชอบเล่นกับเด็ก มีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่ไปสนใจเด็ก

ในเรื่องการมีคนช่วยดูแลเมื่อต้องการพักผ่อนนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีคนช่วยดูแลเด็ก มีจำนวนน้อยที่ไม่มีคนช่วยดูแล คนช่วยดูแลเด็กส่วนใหญ่คือพี่เลี้ยง รองลงมาคือสามีหรือภรรยา และญาติผู้ใหญ่ ตามลำดับ

4.2.7 ความต้องการให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะต้องการให้เด็กปฏิบัติ เช่นเดียวกับเด็กปกติ อยู่ร่วมกับเด็กปกติได้ และอยากให้เด็กเลียนแบบเด็กปกติ และมีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะกลัวเด็กมีผลต่อยุติธรรมยังไม่มีความพร้อม กลัวเด็กปกติไม่ยอมรับ และกลัวว่าไม่มีใครเข้าใจเด็ก

ในการนำเด็กไปสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเคยนำเด็กไปสมัคร มีจำนวนน้อยที่เคยไปสมัคร ในรายที่นำเด็กไปสมัครที่โรงเรียนอื่น ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่รับเด็กเข้าเรียนตามปกติ มีจำนวนมากตอนแรก ๆ ไม่รับแต่ในที่สุดก็รับ และมีจำนวนน้อยมากที่ไม่ยอมรับเด็กเข้าเรียน เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล ผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระบุว่าเพื่อน ๆ ของเด็กเล่นกันปกติ และมีผู้ปกครองของเด็กปกติตามข่าวคราวและช่วยเหลืออยู่เสมอ มีจำนวนน้อยเท่านั้นที่พบว่าพ่อแม่ของเด็กปกติไม่อยากจะเรียนด้วยกันและไม่สนใจ

4.2.8 ปัญหาการเดินทางมารับบริการ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการเดินทาง และมีจำนวนมากมีปัญหาเพราะรถติด และไกล ผู้ปกครองที่มีปัญหาจึงแก้ปัญหาโดยการมารับ - ส่ง เร็วขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือ ให้เด็กขึ้นรถรับ-ส่งมาโรงเรียน และจัดหาพี่เลี้ยงมาส่งแทน ตามลำดับ

4.2.9 ปัญหาด้านรายจ่ายของครอบครัว

รายจ่ายของผู้ปกครองส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นมาก รายจ่ายที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดคือค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทาง รองลงมาคือค่าของเล่น และค่าอาหาร ตามลำดับ แม้ว่าผู้ปกครองจะมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องรายจ่าย มีจำนวนน้อยที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ ทางด้านค่ารักษาพยาบาล และค่าเรียน

ตอนที่ 2 สรุปภาพรวมของผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นแม่เลี้ยง มีอายุระหว่าง 31-50 ปี ผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีจำนวนน้อยเท่านั้นที่แยกกันอยู่หรือหย่า

ผู้ปกครองจำนวนครึ่งหนึ่งเป็นแม่บ้าน รองลงมาคือค้าขาย รับราชการ และรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. ขึ้นไป และส่วนใหญ่อายุดำรงชีวิตของครอบครัวสูงกว่า 15,000 บาท โดยส่วนใหญ่อายุดำรงชีวิตระหว่าง 15,001 - 30,000 บาท

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์โดยเป็นมารดาของเด็ก รองลงมาคือบิดา และญาติตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่มีจำนวน 4 - 6 คน โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่มีบุตรจำนวน 1 - 2 คน เท่านั้น

ลำดับการเกิดและเพศของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นลูกคนโตสูงสุด และเป็นบุตรคนที่ 1 หรือ 2 ถึงมากที่สุด เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีทั้งเพศชายและหญิง จำนวนเท่า ๆ กัน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หน่วยงานที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมมากที่สุดคือ โรงเรียนบาลราชานุกูล

เมื่อทราบว่าลูกผิดปกติ ผู้ปกครองจำนวนมากนำไปพบแพทย์เพื่อหาสาเหตุและรักษาให้หายจากโรค และนำเด็กไปฝึกกระตุ้นพัฒนาการ ทำกัน โดยผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการแนะนำให้พาเด็กไปรับบริการ คือ แพทย์ โดยเพื่อนและญาติมีบทบาทรองลงมา ทั้งนี้ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งทราบว่าลูกมีความบกพร่องเมื่อแรกเกิด และรองลงมาคือทราบเมื่อลูกอายุ 1-2 ปี ประเภทของความบกพร่องทางสติปัญญาที่พบมากที่สุดคือ เว้นซินโดรม รองลงมาคือสมองบางส่วนได้รับความกระทบกระเทือน พัฒนาการล่าช้า และสมองพิการตามลำดับ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่าสาเหตุของความบกพร่องทางสติปัญญา คือ โรคซึมเศร้าผิดปกติประเภทดาว์นซินโดรม รองลงมาคือ ไม่ทราบสาเหตุ เป็นไข้ชัก และตัวเหลือง ตามลำดับ

จากการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง ลักษณะของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว รองลงมาเป็นทาวน์เฮ้าส์ ลักษณะภายในบ้านส่วนใหญ่ไม่แออัด และไม่ขาดแคลนเครื่องใช้ และภายในบ้านมีความเป็นระเบียบ บ้านส่วนใหญ่สะอาดและมีของเล่น ของใช้วางไว้เป็นระเบียบ และผู้ปกครองติดภาพต่างๆ ไว้ที่เด็กดู ผู้ปกครองทั้งหมดไม่ปรับ/เปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพราะไม่จำเป็น และระวังความปลอดภัย เช่น เก็บสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายไว้ที่พ้นจากเด็กหรือมือของเล่นที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย

เด็กมีของเล่นและของใช้เป็นของตนเอง เช่นเดียวกับพี่น้อง มีที่วางของเล่นไว้เป็นที่ บางบ้านมีกล่องเก็บของเล่น มีโต๊ะ หรือชั้นวางของเล่นโดยเฉพาะ ของเล่นที่พบมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ในสภาพดีและมีคุณภาพ ไม่มีอันตราย ได้แก่ ของเล่นทั่วไป เช่น จักรลี้ท่ รถของเล่น ตัวต่อ ตุ๊กตา ลูกบอล ทรายห่อคอก กีตาร์ ตัวต่อเลโก้ ฯลฯ หนังสือต่างๆ และรถจักรยานเด็ก

ในชั้นวางรองเท้า มีรองเท้าของเด็กวางไว้เป็นระเบียบ มีรองเท้าของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายคู่ และอยู่ในสภาพดี

2. ความรู้ของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า ลักษณะของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีลักษณะดังนี้คือ พัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย รูปร่างหน้าตาต่างจากเด็กปกติ มีความสามารถจำกัด และพูดช้าหรือไม่ชัด

ส่วนใหญ่วะบุว่าขั้นตอนของพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เหมือนกับเด็กปกติ ผู้ปกครองทั้งหมดระบุว่า เด็กมีความสามารถในการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่ที่เหตุผลว่า เพราะเด็กมีพัฒนาการทุกด้านดีขึ้นเมื่อมารับบริการทางการศึกษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ

ลักษณะพัฒนาการด้านต่าง ๆ พัฒนาการด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีพัฒนาการด้านร่างกายเหมือนเด็กปกติทั่วไป พัฒนาการด้านภาษาและสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า มีปัญหาทางการพูด แต่เข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ดี เด็กมีลักษณะคิดช้า จำไม่ได้ และเด็กเรียนได้ช้า ต้องสอนซ้ำๆ จึงจะจำได้ ตามลำดับ พัฒนาการด้านอารมณ์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ระบุว่า เด็กอารมณ์ดี แต่บางครั้งเอาแต่ใจตนเอง และ

รวมทั้งราย ตามลำดับพัฒนาการด้านสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่า เด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้บ้างสามารถปรับตัวได้ดี และสามารถเล่นกับคนอื่นได้ดี ตามลำดับ

วิธีการเลี้ยงดู ผู้ปกครองทั้งหมดระบุว่าควรเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยวิธีการเดียวกับที่เลี้ยงเด็กปกติ โดยระบุว่า ควรส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองและการเล่น ควรส่งเสริมด้านการพูด และควรส่งเสริมด้านร่างกาย ตามลำดับ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่า เด็กต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยระบุว่าต้องช่วยทำห้มากกว่าเด็กปกติ ต้องดูแลเอาใจมากกว่าเด็กปกติ และการสอนเด็กประเภทนี้ ต้องใช้เวลานานกว่าการสอนเด็กปกติและต้องสอนซ้ำ ๆ ตามลำดับ

เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าควรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ ค่อย ๆ ปกและทำห้ดูเป็นตัวอย่าง และช่วยทำและจับมือให้เด็กทำ ควรช่วยทำห้ทั้งหมด ควรบอกห้เด็กทำห้ใหม่อีกครั้งจนสำเร็จ และมีจำนวนน้อยมากที่ดูเด็กตามลำดับ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองเห็นว่า เด็กของตนมีพัฒนาพฤติกรรมบางโอกาส โดยระบุว่า ควรปฏิบัติเมื่อเด็กมีพัฒนาพฤติกรรมตั้งห้คือ ควรฝึกทำห้ทำห้ดี ควรบอกเด็กว่าทำห้ทำห้ดีนั้นห้ดี และควรลงโทษโดยการดู. ห้ เมื่อมีพัฒนา ตามลำดับ

เมื่อเด็กทำห้ดี ผู้ปกครอง ระบุว่าควรชม ควรปรบมือ ควรกอด หอมแก้ม และควรทำห้รางวัล ตามลำดับ

ในการอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม ผู้ปกครองทั้งหมดคิดว่าควรทำห้เด็กอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม โดยการทำห้เล่นกับเด็กปกติ ทำห้ไปเข้าสังคม ห้ช่วยตัวเองได้มาก ๆ และส่งเสริมพัฒนาการทุก ๆ ด้านให้ดีขึ้น ตามลำดับ

แหล่งที่ห้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่ารู้จักโรงพยาบาลราชานุกูล รองลงมาคือ โรงเรียนปัญญาคุณิกร และสถาบันแสงสว่าง

ในการห้ความร่วมมือกับบุคคลต่าง ๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าควรห้ความร่วมมือกับครู รองลงมาคือ แพทย์.พยาบาล

การสังเกตซึ่งมีความจำกัดคือไม่สามารถเก็บข้อมูลหลาย ๆ ครั้งได้ พบว่าผู้ปกครองย้บย้บแจ้งมาห้ มีกำลังงานในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีหนังสือความรู้เกี่ยวกับเด็ก

ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายเล่ม และปฏิบัติต่อเด็กลูกเหมือน!เด็กทั่วไป คือแสดงความรัก เป็นกันเอง และเป็นธรรมชาติ

3. การปฏิบัติของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.1 กิจกรรมประจำวันของเด็ก

ในเรื่องกิจวัตรประจำวันของเด็กนั้น เด็กส่วนใหญ่ตื่นนอนระหว่างเวลา 5.31 - 6.30 น. การทำกิจวัตรต่างๆ ในตอนเช้า ส่วนใหญ่ผู้ใหญ่มักทำให้ได้แก่ การล้างหน้า แปรงฟัน การอาบน้ำ และการแต่งกาย

ส่วนการรับประทานอาหารเช้า ผู้ใหญ่ช่วยป้อนให้ ร้องลงมาให้เด็กกินเอง และการขับถ่าย เด็กส่วนใหญ่สามารถเข้าห้องน้ำหรือนั่งกระโถนได้เองโดยผู้ใหญ่ช่วยทำความสะอาดทุกครั้ง มีจำนวนน้อยที่เด็กบอกเวลาจะขับถ่ายไม่ได้ต้องให้ผู้ใหญ่ทำความสะอาดทุกครั้ง

การไปโรงเรียน เด็กส่วนใหญ่ไปโรงเรียนระหว่างเวลา 6.31 - 7.30 น. และกลับจากโรงเรียนเวลา 15.01 - 17.00 น. เมื่อกลับถึงบ้าน ผู้ใหญ่ในบ้านได้เตรียมขนมมาให้เด็กได้แก่ ขนมถั่วกรอบๆ ตามท้องตลาด นมกล่อง ขนมปัง น้ำหวาน หรือไอศกรีม และหลังจากนั้นผู้ปกครอง หรือญาติผู้ใหญ่ หรือพี่เลี้ยงที่ว่างจะช่วยเด็กถอดเสื้อผ้า โดยผู้ใหญ่ช่วยเด็กครึ่งหนึ่งแล้วให้เด็กทำเอง ส่วนการทำอาหารบ้าน ส่วนใหญ่ให้เด็กทำเอง ทั้งหมดโดยผู้ใหญ่คอยให้ความช่วยเหลืออยู่ใกล้ๆ

การดูรายการโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ผู้ใหญ่เปิดให้และนั่งดูด้วยเป็นบางครั้ง และผู้ใหญ่เปิดให้และให้เด็กนั่งดูคนเดียว รายการที่เด็กดูคือรายการประจำวันตอนเย็น และวีดิโอการ์ตูน เพลง โดยผู้ใหญ่เปิดให้ และให้เด็กนั่งดูคนเดียวหรือที่นั่นเอง

ผู้ปกครองทั้งหมดดูแลความสะอาดของร่างกายและการแต่งกายของเด็กอย่างสม่ำเสมอ โดยพบว่าขณะรับประทานอาหารเช้าผู้ปกครองคอยเช็ดปากให้ และบอกให้ไปล้างมือเมื่อเล่นทราย เล่นจักรยานถีบ และเล่นนอกบ้านเสร็จแล้ว การแต่งกายของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กทั้งหมดแต่งกายสะอาดเรียบร้อยสวยงามเหมือนกับบุตรคนอื่นๆ ในครอบครัว

งานการจัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับวัยและสภาพนั้น ผู้วิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของใช้เหมือนเด็กปกติทั่วไป และมีของใช้เป็นของตนเอง ทั้งเครื่องแต่งกาย ของใช้ในชีวิตประจำวัน และมีเด็กเพียงร้อยละ 4.00 เท่านั้นที่ต้องจัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก ได้แก่ ซ้อนที่ต่อค้ำยาวาห้จับเพื่อรับประทานอาหาร และรถเข็น เพราะเด็กเดินไม่ได้

การช่วยงานบ้าน ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ว่า เด็กช่วยงานบ้านบ้างเป็นบางครั้ง การรับประทานอาหารเช้า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองให้เด็กรับประทานเอง เด็กรับประทานอาหารเช้าเดียวกับผู้ใหญ่ แต่จัดกว่า เช่น ไข่เจียว แกงจืด ข้าวผัด ไข่ต้ม ผักต้ม เป็นต้น ส่วนการนอนเด็กส่วนใหญ่นอนกับพ่อแม่ มีจำนวนน้อยที่นอนกับญาติผู้ใหญ่หรือพี่เลี้ยง เด็กส่วนใหญ่นอนเวลา 19.00 - 20.00 น.

3.2 การเล่นของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ได้เล่นทุกวัน บุคคลที่เด็กเล่นด้วยมากที่สุด คือพี่น้อง รองลงมาคือ พ่อแม่ พี่เลี้ยง เด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน ญาติผู้ใหญ่ เด็กที่รักกว่านอกบ้าน และคนงาน ตามลำดับ

บริเวณที่เล่น บริเวณที่เด็กส่วนใหญ่เล่น คือในบ้าน โดยมีวิธีการเล่น คือ เล่นตามวิธีการเล่นของเด็ก รองลงมาคือ เล่นสมมติ เล่นวิ่ง เล่นซ่อนหา ดูหนังสือ ปีนป่าย กระโดด ตีลังกา ร้องเพลง เดิน และวาดภาพระบายสีและนั่งคุยกันหยอกล้อกัน ตามลำดับ

สิ่งที่เล่น สิ่งที่เด็กส่วนใหญ่เล่นมากที่สุดคือ เล่นของเล่นทั่วไป รองลงมาคือ เล่นจักรยานถีบและรถคันเล็กๆ เครื่องเล่น เกมกด และของใช้ ตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองจัดหาของเล่นให้แก่เด็ก ได้แก่ รถยนต์ของเล่นคันเล็กๆ ตุ๊กตา ตัวต่อ ของเล่นทราย ของใช้จำลอง เช่น ชุดหม้อ ชุดทากั่ว ลูกบอล เป็นต้น ผู้ปกครองทั้งหมดที่เด็กมีโอกาสนำไปเล่นกับคนอื่น ๆ ได้แก่ พี่น้อง ญาติ พี่เลี้ยง และเด็กคนอื่นนอกบ้าน ตามลำดับ

การทะเลาะกันขณะการเล่น เด็กส่วนใหญ่มีการทะเลาะกันบ้าง เมื่อเด็กทะเลาะกัน ผู้ปกครองจำนวนมากบอกเหตุผลมาให้ทะเลาะกัน รองลงมา คือ ดุคนผิด ตีคนผิด ดูเด็กปกติ ที่ทั้งสองคน และห้ามเล่นด้วยกัน ตามลำดับ

3.3 วันหยุดของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ได้เล่นในวันหยุด บุคคลที่เด็กส่วนใหญ่เล่นด้วยมากที่สุดคือ

เล่นกับพี่น้อง รองลงมาคือพ่อแม่ เด็กวัยเดียวกันนอกบ้าน ญาติผู้ใหญ่ พี่เลี้ยง และเล่นคนเดียวตามลำดับ

เด็กส่วนใหญ่นิยมดูโทรทัศน์ รายการที่เด็กส่วนใหญ่นิยมคือ รายการเพลง รองลงมา คือ วิทยุและการ์ตูน และรายการที่เด็กดูน้อยที่สุด คือ เกมโชว์ต่าง ๆ

เด็กส่วนใหญ่นิยมไปนอกบ้าน สถานที่ที่เด็กส่วนใหญ่นิยมไปคือศูนย์การค้า รองลงมา คือ บ้านญาติพี่น้อง สวนสัตว์ ร้านอาหาร ฯลฯ ญาติที่เด็กส่วนใหญ่นิยมไปหาทั้งครอบครัว มีจำนวนน้อยมากที่ไปกับพี่เลี้ยง

เด็กส่วนใหญ่นิยมได้ช่วยงานบ้าน ในกรณีที่เด็กช่วยงานบ้านตามความสามารถนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีเพียงร้อยละ 8.00 ที่ให้เด็กช่วยงานบ้าน คือ ไปเอาผ้ามาเช็ดโต๊ะ เอาเสื้อผ้าของตนเองไปใส่ตะกร้า เก็บของเล่นและเตรียมจาน ช้อน แก้วน้ำมาวางไว้บนโต๊ะอาหาร ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ในวันหยุดเด็กจำนวนมากมักจะวาดรูประบายสี รองลงมา คือ ไปว่ายน้ำ และเรียนพิเศษ

3.4 การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน

บุคคลที่เด็กใกล้ชิดและสนิทด้วยมากที่สุดคือ พ่อแม่

สิ่งที่เด็กกลัว เด็กส่วนใหญ่นิยมกลัวบางสิ่งบางอย่าง สิ่งที่กลัวมากที่สุด

คือ กลัวคนแปลกหน้าและกลัววัตถุบางอย่าง -

คนอื่นในบ้านโดยเฉพาะผู้ใหญ่นิยมให้ความรักใคร่สนิทสนม กอด หอมแก้ม เมื่อเด็กกลับจากการรับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใสให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และคอยดูแลเด็กขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ส่วนพี่น้องของเด็ก เล่นกันดี สำหรับคู่สมรสของผู้ปกครองให้ความสำคัญที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามากที่สุด หยอดสื่อให้เด็กสนุกสนาน และเล่นกับเด็ก

การปฏิบัติของพี่น้องต่อเด็ก เด็กส่วนใหญ่นิยมพี่น้อง พี่น้องของเด็กส่วนใหญ่นิยมรักกันมาก เล่นกันตามปกติช่วยดูแลพี่หรือน้อง ทั้งนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมสนับสนุนให้เด็กเข้ากับพี่น้องและบุคคลอื่น ๆ ในบ้าน และสนับสนุนโดยการให้เล่นด้วยกันมากที่สุด รองลงมา อดทนสอนหรือบอกว่าพี่หรือน้องไม่ปกติต้องช่วยกันดูแล บอกว่ารักกันมากๆ บอกว่าช่วยเลี้ยงน้อง และพาไปบ้านญาติพี่น้องบ่อยๆ ตามลำดับ

การอบรมความประพฤติของเด็ก ผู้ปกครองจำนวนมากบอกให้ทำในสิ่งที่ต้องการ เช่นบอกให้หัว ทักทายเมื่อคนมาบ้าน รองลงมา คือ สอนให้ทำอีกครั้งเมื่อทำไม่ดี ดูเมื่อทำไม่ดี และห้ามทำในสิ่งที่ไม่ดี มีจำนวนน้อยมากที่ดีเมื่อทำผิด

การฝึกมารยาทในการเข้าสังคม ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองทั้งหมดบอกให้เด็กให้หัวผู้วิจัยทั้งตอนแรกที่พบและตอนที่ผู้วิจัยกำลังจะกลับ ให้เด็กบอกพี่เลี้ยง เอน้าเข้ามาหาที่ผู้วิจัย และพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่คุยกับผู้วิจัย

เมื่อเด็กพยายามทำสิ่งต่าง ๆ แต่ทำไม่ได้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะช่วยให้ โดยการช่วยทำให้เป็นบางครั้งและฝึกให้เด็กทำ ช่วยทำทั้งหมด ช่วยจับมือทำ และช่วยทำที่ครั้งหนึ่งแล้วให้เด็กทำต่อ และเมื่อเด็กทำผิด วิธีการที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุด คือ การดูและการตี และผู้ปกครองส่วนใหญ่อธิบายเมื่อเด็กทำผิดทุกครั้ง มีจำนวนน้อยมากที่ไม่ได้อธิบาย

3.5 การติดต่อกับนักวิชาชีพ

นักวิชาชีพที่ผู้ปกครองติดต่อมากที่สุด คือ นักอรรถบำบัดและนักกระตุ้นพัฒนาการเท่ากัน รองลงมาคือ แพทย์เด็กทั่วไป

ระยะเวลาที่ติดต่อ ผู้ปกครองจำนวนมาก ติดต่อทุกสัปดาห์ โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่จะไปพบแพทย์เอง จุดประสงค์ในการติดต่อกับผู้ปกครองติดต่อกับแพทย์ เพื่อรักษาให้หายจากโรคมากที่สุด รองลงมา เพื่อหาเหตุผลได้ และให้มีพัฒนาการดีขึ้น และในการให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือโดยทำตามที่ได้รับคำแนะนำ รองลงมาคือ นำมาฝึกที่บ้าน และนำไปพบตามนัดอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

3.6 การติดต่อกับครู

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครูเป็นประจำ ระยะเวลาผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครู คือ ทุกวันและเฉพาะเวลาที่ครูติดต่อไป เท่ากัน

วิธีการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครู คือ การพูดคุยขณะมารับ - ส่งเด็ก รองลงมาคือ ใช้โทรศัพท์ และติดต่อทางจดหมาย ตามลำดับ

ผู้ปกครองมีวัตถุประสงค์ในการติดต่อกับครู คือ ติดต่อเพื่อถามถึงพัฒนาการของเด็ก รองลงมาคือ ให้มีพัฒนาการดีขึ้นและให้เรียน และเพื่อปรึกษาเมื่อมีปัญหาตามลำดับ ส่วนวิธีการให้ความร่วมมือกับครูนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทำตามที่ได้รับคำแนะนำ รองลงมาคือ ช่วยดูแลการบ้าน นำเด็กมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ นักกิจกรรมที่โรงเรียนมาฝึกที่บ้านอีกครั้งหนึ่ง

และให้ความร่วมมือ มีอภิจักรกรรม ตามลำดับ

4. ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง

4.1 ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็ก เวลาไปทำงาน

ผู้ปกครองจำนวนครึ่งหนึ่งไม่ไปทำงานและส่วนใหญ่มัวเสียเวลาเดินทาง ในการดูแลเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กตอนเย็นมากที่สุด รองลงมาคือ ตอนเช้า ระหว่าง วันหยุด และตอนกลางคืน ตามลำดับ และผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กเมื่อผู้ปกครองไปทำงาน คนดูแลเด็กคือ ครูหรือผู้ดูแลเด็ก ญาติพี่น้อง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองร้อยละ 30.00 เลี้ยงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยตนเอง ไม่มีพี่เลี้ยงช่วยดูแลเด็ก

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กต้องการคนช่วยดูแลเด็ก เพราะอยากให้มีคนคอยดูแลเด็ก ตลอดเวลา อยากลดภาระในการดูแลเด็ก และอยากมีเวลาเป็นของตนเองบ้าง ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองที่ไม่ต้องการคนช่วยดูแลเด็ก เพราะกลัวจะเลี้ยงไม่ดี

4.2 ปัญหาและความต้องการด้านความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการ ของเด็ก

แหล่งความรู้ที่ผู้ปกครองจำนวนมากได้รับคือ ได้รับจากการอบรม และ แพทย์ พยาบาล เท่านั้น รองลงมาคือ ได้รับจากครู

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กมีโอกาสได้เข้าความรู้มากขึ้นระดับมาก และผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ระบุว่ายังได้รับความรู้ไม่เพียงพอ ผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กต้องการความรู้เพิ่มเติม ความรู้ที่ ต้องการมากที่สุด คือ การส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการ รองลงมาคือ การฝึกพูด การฝึกให้ ช่วยตนเอง ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การเรียน ร่วมกับเด็กปกติ และการอบรมเลี้ยงดู ตามลำดับ

4.3 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านสุขภาพของตนเอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่อุบลเด็กระบุว่าสุขภาพของตนเองเป็นปัญหาในการอบรมเลี้ยงดู เด็ก ส่วนผู้ปกครองที่ระบุว่าไม่มีปัญหาสุขภาพ ดูท่าทางอ่อนเพลียเมื่อมาต้อนรับผู้วิจัยและให้สัมภาษณ์ เมื่อสอบถามดูทราบว่าไม่สบายต้องกินยาทุกวัน ต้องการความช่วยเหลือคือ ต้องการคนช่วยเลี้ยงดู ต้องการให้เด็กเข้าเรียนเร็วๆ และต้องการนำเด็กไปฝากคนอื่นเลี้ยง ตามลำดับ

4.4 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส

เมื่อมีลูกที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่นำใจครอบครัวเหมือนเดิม สนใจครอบครัวมากขึ้น ตามลำดับ มีจำนวนน้อยที่สนใจครอบครัวน้อยลงและครอบครัวแตกแยก จึงมาอยู่กับญาติผู้ใหญ่ นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าไม่ค่อยมีการทะเลาะกันโดยมีสาเหตุมาจากการมีลูกที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.5 ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูพ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่

พ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่ส่วนใหญ่มองมีความขัดแย้งกัน ในรายที่มีความขัดแย้งผู้ปกครองจำนวนมากลดความขัดแย้งได้โดยการหาเฉย ๆ และอธิบายเหตุผลให้เข้าใจ ในการสังเกตพบความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับญาติผู้ใหญ่

4.6 ปัญหาด้านการใช้เวลาแก่บุคคลอื่น ๆ ในครอบครัว และปฏิกิริยาของบุคคล

ในครอบครัว

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าไม่มีปัญหาในเรื่องการใช้เวลาแก่บุคคลอื่น ๆ

ในครอบครัว ส่วนปฏิกิริยาของบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว เมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่ เข้าใจและสนับสนุนกันและกัน โดยการช่วยกันเลี้ยงดูและรักและห่วงมากขึ้น และรักเหมือนเดิม ทั้งนี้มีจำนวนน้อยที่มีปฏิกิริยาทางลบ คือไม่สนใจครอบครัวและอารมณ์ไม่ดีเมื่อเห็นลูก

ครอบครัวส่วนใหญ่มีบุตรคนอื่น ๆ ด้วย และในครอบครัวดังกล่าว บุตรคนอื่น ๆ หรือพี่น้องของเด็กส่วนใหญ่รักใคร่ เล่นกันดี รักใคร่กันมาก ช่วยดูแล และเล่นกันปกติ อย่างไรก็ตามมีผู้ปกครองระบุว่าพี่น้องของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาบอกว่าพ่อแม่รักเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามากกว่า

ครอบครัวส่วนใหญ่มีญาติผู้ใหญ่ ส่วนในครอบครัวที่มีญาติผู้ใหญ่ ญาติผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ให้ความเมตตาต่อเด็กโดย ช่วยดูแล รักและสงสารตามใจมาก และชอบเล่นกับเด็ก มีจำนวนน้อยเท่านั้นที่ไม่สนใจเด็ก

ในเรื่องการมีคนช่วยดูแลเมื่อต้องการพักผ่อนนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีคนช่วยดูแลเด็ก มีจำนวนน้อยที่ไม่มีคนช่วยดูแล คนช่วยดูแลเด็กส่วนใหญ่คือพี่เลี้ยง รองลงมาคือสามีหรือภรรยาและญาติผู้ใหญ่ ตามลำดับ

4.7 ความต้องการให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เรียนร่วมกับเด็กปกติ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะต้องการให้เด็กปฏิบัติเช่นเดียวกับเด็กปกติ อยู่ร่วมกับเด็กปกติดี และอยาก讓孩子เปลี่ยนแปลงเด็กปกติ ตามลำดับ และมีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะกลัวเด็กมีปัญหาคือเด็กยังไม่มีความพร้อม กลัวเด็กปกติไม่ยอมรับ และกลัวว่าไม่มีใครเข้าใจเด็ก ตามลำดับ

ในการนำเด็กใบสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเคยนำเด็กใบสมัคร มีจำนวนน้อยที่เคยนำใบสมัคร ในรายที่นำเด็กใบสมัครที่โรงเรียนอื่น ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่รับเด็กเข้าเรียนตามปกติ มีจำนวนมากตอนแรก ๆ ไม่รับแต่ในที่สุดก็รับ และมีจำนวนน้อยมากที่ไม่ยอมรับเด็กเข้าเรียน เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล ผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระบุว่าเพื่อน ๆ ของเด็กเล่นกับปกติ และมีผู้ปกครองของเด็กตามข่าวคราวและช่วยเหลืออยู่เสมอ มีจำนวนน้อยที่พบว่าพ่อแม่ของเด็กปกติไม่ยอมรับเรียนด้วยกันและไม่สนใจ

4.8 ปัญหาการเดินทางมารับบริการ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาการเดินทาง และมีจำนวนมากมีปัญหา เพราะรถติด และไกล ตามลำดับ ผู้ปกครองที่มีปัญหาจึงแก้ปัญหาโดยการมารับ-ส่ง เร็วขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือให้เด็กขึ้นรถรับ-ส่งมารับโรงเรียน และจัดหาที่เลี้ยงมาส่งแทน ตามลำดับ

ผู้วิจัยพบว่าบ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 อยู่ห่างจากแหล่งบริการแต่ไม่มีปัญหาการเดินทางเพราะส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 มีรถยนต์ หรือรถมอเตอร์ไซด์ที่เป็นของตนเอง ส่วนผู้ปกครองร้อยละ 20.00 ไม่มีรถของตนเอง รับ-ส่งเด็กโดยการขึ้นรถประจำทาง รถรับจ้าง และรถรับ-ส่ง

4.9 ปัญหาด้านรายจ่ายของครอบครัว

รายจ่ายของผู้ปกครองส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นมาก รายจ่ายที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ค่ารักษาพยาบาลและค่าเดินทาง รองลงมาคือค่าของเล่น และค่าอาหาร ตามลำดับ แม้ว่าผู้ปกครองจะมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องรายจ่าย มีจำนวนน้อยที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือทางด้านรักษาพยาบาล และค่าเรียน